

Universitätsbibliothek Wuppertal

Stoicorum veterum fragmenta

Chrysippi fragmenta moralia

Arnim, Hans von

Lipsiae, 1903

II. Diogenes Babylonius

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-2776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-2776)

II. Diogenes Babylonius.

1 Galenus hist. philos. 3 (p. 600, 10 Diels). τοῦ δὲ (scil. Chryssippi) Διογένης ὁ Βαβυλώνιος ἀκροατὴς γεροντὸς Ἀντιπάτρου καθηγητῆς γέρονε.

2 Strabo XVI p. 743. πάλαι μὲν οὖν ἡ Βαβυλὼν ἦν μητροπόλις τῆς Ἀσσυρίας, νῦν δὲ Σελεύκεια ἡ ἐπὶ τῷ Τίγρει λεγομένη. — ὥσπερ δὲ Βαβυλωνίαν τὴν χώραν καλοῦμεν, οὕτω καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐκεῖθεν Βαβυλωνίους καλοῦμεν, οὐκ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς χώρας, ἀπὸ δὲ Σελευκείας ἦττον, κἄν ἐκεῖθεν ὦσι, καθάπερ Διο-
10 γένη τὸν Στωϊκὸν φιλόσοφον.

Diogenes Laërtius VI 81 (in homonymorum indice). τέταρτος (scil. γέρονε Διογένης) Στωϊκός, γένος Σελευκεύς, καλούμενος δὲ Βαβυλώνιος διὰ τὴν γειτονίαν. Cf. Plut. de exilio 14 p. 605b.

3 Index Stoic. Herc. col. XLVIII. (γ)νώρι(μοι) | δ' αὐτοῦ γε-
15 γόνασιν Διο|γέν(ης) Ἀρτεμιδώρου | Σε(λευκε)ύς (ἀπ)ὸ Τίγριος ὁ (παρα)λαβὼν Ζή|νωνος τὴν | (σχολήν).

4 Lucian. Macrob. 20. Διογένης δὲ ὁ Σελευκεύς ἀπὸ Τίγριος, Στωϊκὸς φιλόσοφος, ὁκτὼ καὶ ὀγδοήκοντα (scil. ἔτη ἔζησεν).

5 Plutarchus de Stoic. repugn. ep. 2. τίς οὖν μᾶλλον ἐν τῷ
20 σχολαστικῷ βίῳ τούτῳ κατεγήρασεν ἢ Χρύσιππος καὶ Κλεάνθης καὶ Διογένης καὶ Ζήνων καὶ Ἀντίπατρος; οἱ γε καὶ τὰς αὐτῶν κατέλιπον πατρίδας οὐδὲν ἐγκαλοῦντες, ἀλλ' ὅπως καθ' ἡσυχίαν καὶ ἐπὶ ζωστήροσιν σχολάζοντες καὶ φιλολογοῦντες διάγῃσιν.

6 Cicero Cato maior 23. num postea Zenonem, Cleanthem aut
25 eum, quem vos etiam vidistis Romae, Diogenem Stoicum, coëgit in suis studiis obmutescere senectus? an in omnibus his studiorum agitatio vitae aequalis fuit?

7 Plutarchus de vita Catonis 22. ἤδη δὲ αὐτοῦ γέροντος γε-
νότος πρέσβεις Ἀθήνηθεν ἦλθον εἰς Ῥώμην οἱ περὶ Καρνεάδην τὸν
30 Ἀκαδημαϊκὸν καὶ Διογένη τὸν Στωϊκὸν φιλόσοφον, καταδίκην τινὰ

14 αὐτοῦ] scil. Zenonis Tarsensis, quem etiam in Epitoma Diogenis Laërtii sequitur. Cf. Plut. de fort. Alexandri I 5 p. 328d Ζήνωνος, εἰ Διογένη τὸν Βαβυλώνιον ἐπεισε φιλοσοφεῖν.

παραιτησόμενοι τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, ἣν ἐρήμην ὄφλον Ὠρωπίων μὲν διωξάντων, Σικυωνίων δὲ καταψηφισαμένων, τμήμα ταλάντων πεντακοσίων ἔχουσαν. εὐθὺς οὖν οἱ φιλολογώτατοι τῶν νεανίσκων ἐπὶ τοὺς ἄνδρας ἔεντο καὶ συνῆσαν ἀκροώμενοι καὶ θαυμάζοντες αὐτούς.

8 Gellius Noct. Att. VI 14, 8. *Animadversa eadem tripartita varietas est in tribus philosophis, quos Athenienses Romam ad senatum legaverant impetratum, uti multam remitteret, quam fecerat is propter Oropi vastationem. Ea multa fuerat talentum fere quingentum. Erant isti philosophi Carneades ex Academia, Diogenes Stoicus, Critolaus Peripateticus. Et in senatum quidem introducti interprete usi sunt C. Acilio senatore; sed ante ipsi seorsum quisque ostentandi gratia magno conventu hominum dissertaverunt. Tum admirationi fuisse aiunt Rutilius et Polybius philosophorum trium sui cuiusque generis facundiam. „Violenta, inquit, et rapida Carneades dicebat, scita et teretia Critolaus, modesta Diogenes et sobria.“*

9 Cicero Acad. Pr. II 137. *Legi apud Clitomachum, cum Carneades et Stoicus Diogenes ad senatum in Capitolio starent, A. Albinum, qui tum P. Scipione [et] M. Marcello coss. praetor esset, — doctum sane hominem — iocantem dixisse Carneadi: „Ego tibi, Carneades, praetor esse non videor, quia sapiens non sum, nec haec urbs nec in ea civitas.“ Tum ille: „Huic Stoico non videris.“*

10 Cicero Tusc. disp. IV 5. *Quibus (scil. Laelio et Scipione) adolescentibus Stoicum Diogenem et Academicum Carneadem video ad senatum ab Atheniensibus missos esse legatos, qui cum rei publicae nullam umquam partem attigissent essetque eorum alter Cyrenaeus, alter Babylonius, numquam profecto scholis essent excitati neque ad illud munus electi, nisi in quibusdam principibus, temporibus illis, fuissent studia doctrinae.*

11 Ind. Stoic. Herc. col. LI. -χου τῆς Τρωάδος Ἀλεξανδρεῖας· Παναίτιος Νικαγόρου Ῥόδιος· Μνήσαρχος Ὀνησίμου· Ἀθηναῖος· Δάρδα(ρος)· Ἀνδρομάχου Ἀ(θηναῖ)ος· Ἀπολλόδω(ρος) Σελευ(ς) ἀπὸ Τίγριος· Βόηθος Σιδώ(ριος)

Diogenes Laërt. VII 29. *Ζηνόδοτος ὁ Στωϊκός, Διογένης μαθητῆς (epigramma fecit in Zenonem Citiensem).*

Ps. Scymnus v. 10

τῶν Ἀττικῶν τις γνησίῳ τε φιλολόγῳ,
μεγόνως ἀκουστής Διογένης τοῦ Στωϊκοῦ,

19 et seclusit Baiter. 22 Stoico secludit Halmius. 30 Enumeratio discipulorum Diogenis Babylonii. 37 Apollodorum Atheniensem grammaticum intellegi certum est.

συνεσχολακῶς δὲ πολὺν Ἀριστάρχῳ χρόνον
 συνετάξατ' ἀπὸ τῆς Τρωϊκῆς ἀλώσεως
 χρονογραφίαν στοιχοῦσαν ἔχει τοῦ νῦν χρόνου.

12 Ind. Stoic. Herc. col. LII. θν|γατρός νίος· ἐγένετο | δὲ (κ)αὶ
 5 Ἀρεοπαγίτης | οὗτος· Ἀπολλωνίδης | Σμυρναῖος· Χρῦσερμ(ος) | Ἀλε-
 ξανδρεὺς τῆς πρὸς | Αἰγυπ(τον)· Διονύσιος | Κυρηναῖος. οὗτος δὲ |
 καὶ γεω(μ)έτρης (ἦν ἄ)|ριστος, ὁ καὶ ἀντ(ι)γ(ράφας) | Δημητρίῳ τῷ
 (ῥή)τορι τῷ π(ρὸς τοὺς γεωμέτρους γράψαντι?)

13 Cicero Acad. Pr. II 98. Cum aliquid huius modi inciderat,
 10 sic ludere Carneades solebat: „si recte conclusi, teneo; sin vitiose, mi-
 nam Diogenes reddet.“ Ab eo enim Stoico dialecticam didicerat; haec
 autem merces erat dialecticorum.

14 Cicero de fin. II 24. Nec ille qui Diogenem Stoicum adu-
 lescens, post autem Panaetium audierat Laelius.

15 15 Cicero de fin. I 6. Quid enim est a Chrysippo praetermissum
 in Stoicis? Legimus tamen Diogenem, Antipatrum.

Fragmenta.

16 Diog. Laërt. VII 39. Τριμερῇ φασιν εἶναι τὸν κατὰ φιλο-
 σοφίαν λόγον· εἶναι γὰρ αὐτοῦ τὸ μὲν τι φυσικόν, τὸ δὲ ἠθικόν, τὸ
 20 δὲ λογικόν. οὕτω δὲ πρῶτος διείλε Ζήνων ὁ Κιτιεύς· — — καὶ
 Διογένης ὁ Βαβυλώνιος.

I. Logica.

17 Diocles Magnes apud Diog. Laërt. VII 55. ἔστι δὲ φωνὴ ἀήρ
 πεπληγμένος ἢ τὸ ἴδιον αἰσθητὸν ἀκοῆς, ὥς φησι Διογένης ὁ Βα-
 25 βυλώνιος ἐν τῇ περὶ τῆς φωνῆς τέχνῃ. <καὶ> ζῶον μὲν ἔστι
 φωνὴ ἀήρ ὑπὸ ὀρμῆς πεπληγμένος, ἀνθρώπου δὲ ἔστιν ἔναρθρος καὶ
 ἀπὸ διανοίας ἐκπεπομένη, ὥς ὁ Διογένης φησίν, ἥτις ἀπὸ δεκα-
 τεσσάρων ἐτῶν τελειοῦται.

18 Diocles Magnes apud Diog. Laërt. VII 55. καὶ σῶμα δ' ἔστιν
 30 ἢ φωνὴ κατὰ τοὺς Στωϊκοὺς, ὥς φησιν Ἀρχέδημος — — καὶ Διο-
 γένης καὶ Ἀντίπατρος· πᾶν γὰρ τὸ ποιοῦν σῶμά ἐστι· ποιεῖ δὲ ἢ
 φωνὴ προσιοῦσα τοῖς ἀκούουσιν ἀπὸ τῶν φωνούντων.

19 Simplicius in Aristot. Phys. p. 426, 1 Diels. καὶ οἱ ἀέρα δὲ

5 Cuius discipuli hic enumerantur, dubium est; locus facit, ut de Diogene
 Babylonio etiam hic cogitandum videatur, sed obstare videntur ipsa nomina
 Apollonidis (Plut. Cat. 65) et Dionysii, qui primo a. Chr. saeculo fuerunt.

19 μέντοι B. || τὸ δὲ ἠθικόν τὸ δὲ λογικόν add. B² in mg. 25 καὶ addidi.

32 προσοῦσα BP.

πεπληγμένον τὴν φωνὴν ἀποδιδόντες, ὥσπερ Διογένης ὁ Βαβυλώνιος, ἀμαρτάνουσι. σῶμα γὰρ οὕτως ἔσται ἡ φωνή, εἴπερ ἐν γένει τῷ ἀέρι ἐστί, καὶ τὸ πεπονθὸς, τουτέστι τὸν πεπληγμένον ἀέρα, ἀντὶ τοῦ πάθους, ὅπερ ἐστὶν ἡ πληγὴ, ἀποδιδόασιν.

20 Diocles Magnes apud Diog. Laërt. VII 56. Λέξις δέ ἐστι κατὰ τοὺς Στωϊκοὺς, ὡς φησιν ὁ Διογένης, φωνὴ ἐγγράμματος, οἷον „ἡμέρα“.

λόγος δέ ἐστι φωνὴ σημαντικὴ ἀπὸ διανοίας ἐκπεμπομένη, <οἷον „ἡμέρα ἐστὶ“>.

διάλεκτος δέ ἐστι λέξις κεχαραγμένη ἐθνικῶς τε καὶ Ἑλληνικῶς· ἡ λέξις ποταπὴ, τουτέστι ποιά κατὰ διάλεκτον, οἷον κατὰ μὲν τὴν Ἀττικὰ „θάλαττα“, κατὰ δὲ τὴν Ἰάδα „ἡμέρη“.

τῆς δὲ λέξεως στοιχεῖά ἐσσι τὰ εἰκοσιτέσσαρα γράμματα. τριχῶς δὲ λέγεται τὸ γράμμα, <τό τε στοιχεῖον> ὃ τε χαρακτηρ τοῦ στοιχείου καὶ τὸ ὄνομα, οἷον „ἄλφα“.

φωνήεντα δέ ἐσσι τῶν στοιχείων ἑπτὰ· α, ε, η, ι, ο, υ, ω.

ἄφωνα δὲ ἔξ· β, γ, δ, π, ρ, τ.

διαφέρει δὲ φωνὴ καὶ λέξις, ὅτι φωνὴ μὲν καὶ ὁ ἡχὸς ἐστι, λέξις δὲ τὸ ἐναρθρον μόνον.

λέξις δὲ λόγον διαφέρει, ὅτι λόγος ἀεὶ σημαντικός ἐστι, λέξις δὲ 20 καὶ ἀσήμαντος, ὡς ἡ „βλίττρι“, λόγος δὲ οὐδαμῶς.

διαφέρει δὲ καὶ τὸ λέγειν τοῦ προφέρεσθαι· προφέρονται μὲν γὰρ αἱ φωναί, λέγεται δὲ τὰ πράγματα, ἃ δὴ καὶ λεκτὰ τυγχάνει.

21 Diocles Magnes apud Diog. Laërt. VII 57. τοῦ δὲ λόγου ἐστὶ μέρη πέντε, ὡς φησὶ Διογένης τε ἐν τῷ περὶ φωνῆς καὶ 25 Χρύσιππος· ὄνομα, προσηγορία, ῥῆμα, σύνδεσμος, ἄρθρον.

22 Diocles Magnes apud Diog. Laërt. VII 58. ἐστὶ δὲ προσηγορία μὲν, κατὰ τὸν Διογένην, μέρος λόγου σημαῖνον κοινὴν ποιότητα, οἷον „ἄνθρωπος“ „ἵππος“.

ὄνομα δέ ἐστι μέρος λόγου δηλοῦν ἰδίαν ποιότητα, οἷον Διο- 30 γένης, Σωκράτης.

ῥῆμα δέ ἐστι μέρος λόγου σημαῖνον ἀσύνθετον κατηγορημα, ὡς ὁ Διογένης, ἢ, ὡς τινες, στοιχεῖον λόγου ἄπρωτον σημαῖνόν τι συντακτὸν περὶ τινος ἢ τινῶν, οἷον „γράφω“ „λέγω“.

7 ἡμέρα Casaubonus, ἡμέρα ἐστὶ P, ἐστὶ comp. add. B¹. 9 οἷον ἡμέρα ἐστὶ add. Casaubonus. 12 ///μέρη B¹. 14 τό τε στοιχεῖον om. BP, inseruit Meibomius. 15 οἷον α BP. 18 λέξις μὲν γὰρ ἄσημος γίνεται ὡς ἡ „βλίττρι“ (cet. om.) BP. 29 Cf. Bekker Anecd. p. 842 οἱ Στωϊκοὶ ὀνόματα μὲν τὰ κύρια ἔλεγον, τὰ δὲ προσηγορικά οὐκ ὀνόματα· καὶ φασιν ὡς διάφορος ἡ κλίσις κυρίων καὶ προσηγορίων etc. 33 τινες] scil. Apollodorus cf. § 64 κατηγορημα—πράγμα συντακτὸν περὶ τινος ἢ τινῶν, ὡς οἱ περὶ Ἀπολλόδορον φασιν.

σύνδεσμος δέ ἐστι μέρος λόγου ἄπρωτον, συνδοῦν τὰ μέρη τοῦ λόγου.

ἄρθρον δέ ἐστι στοιχεῖον λόγου πτωτικόν, διορίζον τὰ γένη τῶν ὀνομάτων καὶ τοὺς ἀριθμούς· οἷον „ὁ, ἡ, τό, οἱ, αἱ, τὰ“.

5 23 Diocles Magnes apud Diog. Laërt. VII 62. ἀμφιβολία δέ ἐστι λέξις δύο ἢ καὶ πλείονα πράγματα σημαίνουσα λεκτικῶς καὶ κυρίως καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔθος, ὥσθ' ἅμα τινὰ πλείονα ἐκδέξασθαι κατὰ τὴν αὐτὴν λέξιν, οἷον „αὐλήτρις πέπτωκε“· δηλοῦται γὰρ δι' αὐτῆς τὸ μὲν τοιοῦτον „οἰκία τρεῖς πέπτωκε“, τὸ δὲ τοιοῦτον „αὐλήτρια
10 πέπτωκε“.

24 Diocles Magnes apud Diog. Laërt. VII 59. ἀρεταὶ δὲ λόγου εἰσὶ πέντε. ἑλληνισμός, σαφήνεια, συντομία, πρόπον, κατασκευή. ἑλληνισμὸς μὲν οὖν ἐστι φράσις ἀδιάπτωτος ἐν τῇ τεχνικῇ καὶ μὴ εἰκαίᾳ συνηθείᾳ.

15 σαφήνεια δέ ἐστι λέξις γνωρίμως παριστάσα τὸ νοούμενον. συντομία δέ ἐστι λέξις αὐτὰ τὰ ἀναγκαῖα περιέχουσα πρὸς δι-
λωσιν τοῦ πράγματος.

πρόπον δέ ἐστι λέξις οἰκεία τῷ πράγματι.

κατασκευή δέ ἐστι λέξις ἐκπεφευγυῖα τὸν ιδιωτισμόν.

20 ὁ δὲ βαρβαρισμός, ἐκ τῶν κακίων, λέξις ἐστὶ παρὰ τὸ ἔθος τῶν εὐδοκιμούντων Ἑλλήνων.

σολοικισμὸς δέ ἐστι λόγος ἀκαταλλήλως συντεταγμένος.

25 25 Diocles Magnes apud Diog. Laërt. VII 60. γένος δέ ἐστι πλειόνων καὶ ἀναφαιρέτων ἐννοημάτων σύλληψις, οἷον „ζῶον“· τοῦτο γὰρ περιείληφε τὰ κατὰ μέρος ζῶα.

ἐννόημα δέ ἐστι φάντασμα διανοίας, οὔτε τι ὄν οὔτε ποιόν, ὥσανει δὲ τι ὄν καὶ ὥσανει ποιόν· οἷον γίνεται ἀνατύπωμα ἵππου καὶ μὴ παρόντος.

εἶδος δέ ἐστι τὸ ὑπὸ γένους περιεχόμενον, ὡς ὑπὸ τοῦ ζώου ὁ
30 ἄνθρωπος περιέχεται.

γενικώτατον δέ ἐστὶν ὃ γένος ὄν γένος οὐκ ἔχει, οἷον τὸ ὄν.

εἰδικώτατον δέ ἐστὶν ὃ εἶδος ὄν εἶδος οὐκ ἔχει, ὥσπερ ὁ Σωκράτης.

3 διορίζον B. 4 ὁ τοῦ τῶ οἱ αἱ ἄ P. 6 δύο om. B¹ (suppl. B²). || ἐκτικῶς B. 7 ἔθος Menag. || τινὰ scripsi, τὰ libri. || ἐκδέξασθαι P. 8 τὴν αὐτὴν scripsi, ταύτην τὴν BP. || δηλοῦνται B. 15 γνώριμος B. || παριστάσα BP. 19 ἐστὶ om. BP. 20 κακίων BP. 21 εὐδοκιμούντων Vossius, εὐδαιμονούντων libri. Haec quoque ex Diogenis Babylonii περὶ φωνῆς libro Dioclem sumpsisse probabile est. 24 ἀναφαιρέτων vix sanum; ἀναφερέτων B; fortasse: ἀναφερόντων. || ἐστὶν ἐννόημα οἷον BP (ἐστὶν ἐννόημα del. P²). 29 γένος BP (-ους P¹). 31 ὄν γένος om. P, suppl. P¹. || οἷον τον P (del. P²) οἷον τὸ ὄν τοῦ B. 32 ἰδικώτατον P, εἰδικώτατον (εἶδι in ras.) B.

διαίρεσις δέ ἐστι γένους ἢ εἰς τὰ προσεχῆ εἶδη τομῇ, οἷον „τῶν ζώων τὰ μὲν ἐστὶ λογικά, τὰ δὲ ἄλογα.“

ἀντιδιαίρεσις δέ ἐστι γένους εἰς εἶδος τομῇ κατὰ τοῦναντίον, ὥς ἂν κατὰ ἀπόφασιν, οἷον „τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐστὶν ἀγαθὰ, τὰ δ' οὐκ ἀγαθὰ.“

ὑποδιαίρεσις δέ ἐστι διαίρεσις ἐπὶ διαιρέσει, οἷον „τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐστὶν ἀγαθὰ, τὰ δ' οὐκ ἀγαθὰ· καὶ τῶν οὐκ ἀγαθῶν τὰ μὲν ἐστὶ κακά, τὰ δὲ ἀδιάφορα.“

μερισμὸς δέ ἐστι γένους εἰς τόπους κατὰτάξεις, ὥς ὁ Κρίνις· οἷον „τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν ἐστὶ περὶ ψυχὴν, τὰ δὲ περὶ σῶμα.“

26 Diocles Magnes apud Diog. Laërt. VII 71. τῶν δ' οὐκ ἀπλῶν ἀξιωματικῶν συνημμένον μὲν ἐστὶν, ὥς ὁ Χρύσιππος ἐν ταῖς διαλεκτικαῖς φησὶ καὶ Διογένης ἐν τῇ διαλεκτικῇ τέχνῃ, τὸ συνημμένον διὰ τοῦ „εἰ“ συναπτικοῦ συνδέσμου· ἐπαγγέλλεται δὲ ὁ σύνδεσμος οὗτος ἀκολουθεῖν τὸ δεύτερον τῷ πρώτῳ, οἷον „εἰ ἡμέρα ἐστὶ, 15 φῶς ἐστὶ.“

II. Physica.

27 Philo de incorrupt. mundi 15 p. 248 Bern. p. 25, 3 Cumont. (postquam de Boëtho et Panaetio Stoicis locutus est) λέγεται δὲ καὶ Διογένης ἡνίκα νέος ἦν συνεπιγραφάμενος τῷ δόγματι τῆς ἐκ- 20 πυρώσεως ὅψις τῆς ἡλικίας ἐνδοιάσας ἐπισχεῖν.

28 Aëtius II 32, 4 (DG p. 364^a 1) (τὸν μέγαν ἐνιαυτόν:) Ἡράκλειτος ἐκ μυρίων ὀκτακισχιλίων ἐνιαυτῶν ἡλιακῶν. Διογένης ὁ Στωϊκὸς ἐκ πέντε καὶ ἐξήκοντα καὶ τριακοσίων ἐνιαυτῶν τοσοῦτων, 25 ὅσος ἦν ὁ καθ' Ἡράκλειτον ἐνιαυτός.

29 Galenus de Hipp. et Plat. dogm. II 5 p. 201 Mü. καὶ μὴν ὁ θαυμαζόμενος ὑπὸ τῶν Στωϊκῶν λόγος ὁ Ζήνωνος, ὃν καὶ πρῶτον ἀπάντων ἔγραψεν ἐν τῷ περὶ τοῦ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικοῦ Διο- γένης ὁ Βαβυλώνιος, — — εἶπεν δ' ἐναργέστερον, εἰ παραγράψαι- 30 μεν αὐτόν, ἔχει γὰρ ὧδε. „Φωνὴ διὰ φάρυγγος χωρεῖ. εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου χωροῦσα, οὐκ ἂν διὰ φάρυγγος ἐχώρει. ὅθεν δὲ λόγος, καὶ φωνὴ ἐκεῖθεν χωρεῖ. λόγος δὲ ἀπὸ διανοίας χωρεῖ, ὥστ' οὐκ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἐστὶν ἡ διάνοια.“ τὸν αὐτὸν δὲ τοῦτον λόγον Διογένης οὐ κατὰ τὴν αὐτὴν ἐρωτᾷ λέξιν, ἀλλ' ὧδε· „Ὅθεν ἐκπέμ- 35 πεται ἡ φωνή, καὶ ἡ ἐναρθρος, οὐκοῦν καὶ ἡ σημαίνουσα ἐναρθρος φωνὴ ἐκεῖθεν. τοῦτο δὲ ὁ λόγος. καὶ λόγος ἄρα ἐκεῖθεν ἐκπέμ- πεται, ὅθεν καὶ ἡ φωνή. ἡ δὲ φωνὴ οὐκ ἐκ τῶν κατὰ τὴν κεφαλὴν

6 ἐπιδιαίρεσις B ὑποδιαίρεσις, ὅ ἐτ' ο in litura P³. || ἐν παντί (pro ἐπὶ) B.
9 κρίνεις B. 12 Cf. Vol. II p. 68, 14. 13 συνεστὼς (vel -ὼς) BP. 14 εἰ
διὰ B. 36 ὁ λόγος C, ὁ om. MAB.

τόπων ἐκπέμπεται, ἀλλὰ φανερώς ἐκ τῶν κάτωθεν μᾶλλον. ἐκ-
 φανῆς γοῦν ἐστὶ διὰ τῆς ἀρτηρίας διεξιούσα. καὶ ὁ λόγος ἄρα οὐκ
 ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐκπέμπεται, ἀλλὰ κάτωθεν μᾶλλον. ἀλλὰ μὴν κακεῖνο
 ἀληθὲς τὸ τὸν λόγον ἐκ τῆς διανοίας ἐκπέμπεσθαι. ἔνιοι γοῦν καὶ
 5 ὀριζόμενοι αὐτὸν φασὶν εἶναι φωνὴν σημαίνουσαν, ἀπὸ διανοίας ἐκ-
 πεμπομένην· καὶ ἄλλως δὲ πιθανὸν ὑπὸ τῶν ἐννοιῶν ἐνσεσημασμένον
 τῶν ἐν τῇ διανοίᾳ καὶ οἷον ἐκτετυπωμένον ἐκπέμπεσθαι τὸν λόγον,
 καὶ παρεκτείνεσθαι τῷ χρόνῳ κατὰ τε τὸ διανοεῖσθαι καὶ τὴν κατὰ
 τὸ λέγειν ἐνέργειαν. καὶ ἡ διάνοια ἄρα οὐκ ἔστιν ἐν τῇ κεφαλῇ, ἀλλ'
 10 ἐν τοῖς κατωτέρω τόποις, μάλιστα πῶς περὶ τὴν καρδίαν.“ τοιοῦτος
 μέντοι καὶ ὁ τοῦ Διογένης λόγος, ἔμπαλιν ἢ κατὰ τὸν τοῦ Ζήνωνος
 εἰς μῆκος ῥήσεων ἐκτεταμένος, ὥστε ἐκείνῳ μὲν ἐλλείπειν τινα τῶν
 ἀναγκαίων ἀξιωματίων, πλεονάζειν δὲ τούτῳ.

30 Galen de H. et Plat. dogm. II 8 (110) p. 246 Mü. οὐκ οὖν
 15 οὔτε τούτων τῶν λόγων ἰσχυρὸς οὐδεὶς, οὔθ' ὅταν ὁ Διογένης εἴπῃ·
 „ὁ πρῶτον τροφῆς καὶ πνεύματος ἀρύεται, ἐν τούτῳ ὑπάρχει τὸ ἡγε-
 μονικόν, ὃ δὲ πρῶτον τροφῆς καὶ πνεύματος ἀρύεται, ἡ καρδία.“ — —

ibid. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἑαυτοῦ τοῖς λόγοις ἐχρή-
 σαστο. „Τό, φησί, κινεῖν τὸν ἄνθρωπον τὰς κατὰ προαίρεσιν κινήσεις
 20 ψυχικὴ τίς ἐστὶν ἀναθυμίασις, πᾶσα δὲ ἀναθυμίασις ἐκ τῆς τροφῆς
 ἀνάγεται, ὥστε τὸ κινεῖν πρῶτον τὰς κατὰ προαίρεσιν κινήσεις καὶ
 τὸ τρέφον ἡμᾶς ἀνάγκη ἐν καὶ ταῦτόν εἶναι.“ ὅταν ταῦτα ὁ Διο-
 γένης γράφῃ, περὶ μὲν τοῦ τὴν οὐσίαν εἶναι τῆς ψυχῆς ἀναθυμίασιν,
 εἰτ' οὖν ἐκ τροφῆς εἰτ' ἐκ πνεύματος, οὐδὲν ἐν γε τῷ παρόντι φήσομεν
 25 ἀμφισβητεῖν, ἵνα μὴ τὰ πάντα λυπώμεν τὸν ἄνδρα etc.

paulo post: Καὶ αὐτὸς ἐπιλανθανόμενος τῶν οικείων δογμάτων
 αἰμά φησιν εἶναι τὴν ψυχὴν, ὡς Ἐμπεδοκλῆς καὶ Κριτίας ὑπέλαβον.
 εἰ δέ γε ἔποιτο Κλεάνθει καὶ Χρυσίππῳ καὶ Ζήνωνι, τρέφεσθαι
 μὲν ἐξ αἵματος φήσασιν τὴν ψυχὴν, οὐσίαν δ' αὐτῆς ὑπάρχειν τὸ πνεῦμα,
 30 πῶς ἔτι ταῦτόν ἐσται τὸ τρέφον καὶ τὸ κινεῖν, εἴπερ τρέφει μὲν τὸ
 αἷμα, κινεῖ δὲ τὸ πνεῦμα;

31 Aëtius I 7, 17 (DG p. 302^b 15). Διογένης καὶ Κλεάνθης
 καὶ Οἰνοπίδης τὴν τοῦ κόσμου ψυχὴν (scil. θεὸν ἀπεφάναντο).

32 Sextus adv. math. IX 133. Ζήνων δὲ καὶ τοιοῦτον ἡρώτα
 35 λόγον· „τοὺς θεοὺς εὐλόγως ἂν τις τιμῇ· τοὺς δὲ μὴ ὄντας οὐκ ἂν
 τις εὐλόγως <τιμῇ>· εἰσὶν ἄρα θεοί.“ ὃ λόγῳ τινὲς παραβάλλοντες
 φασί· „τοὺς σοφοὺς ἂν τις εὐλόγως τιμῇ· τοὺς δὲ μὴ ὄντας οὐκ
 ἂν τις εὐλόγως τιμῇ· εἰσὶν ἄρα σοφοί.“ ὅπερ οὐκ ἤρεσκε τοῖς ἀπὸ
 τῆς Στοᾶς, μέχρι τοῦ νῦν ἀνευρέτου ὄντος τοῦ κατ' αὐτοὺς σοφοῦ.

2 ἐμφανῆς CM ἐμφανῆς AB. 8 χρόνῳ MA, λόγῳ C. 19 κινεῖν <πρῶ-
 τον> Müller. 29 φήσαντος ABP, φήσαντι Müller. 36 τιμῇ add. Fabricius.

ἀπαντῶν δὲ πρὸς τὴν παραβολὴν Διογένης ὁ Βαβυλώνιος τὸ δευτέρῳ φησι λῆμμα τοῦ Ζήνωνος λόγου τοιοῦτον εἶναι τῇ δυνάμει „τοὺς δὲ μὴ πεφυκότας εἶναι οὐκ ἂν τις εὐλόγως τιμῇ.“ τοιοῦτον γὰρ λαμβανομένου δῆλον ὡς πεφύκασιν εἶναι θεοί. εἰ δὲ τοῦτο, καὶ εἰσὶν ἤδη. εἰ γὰρ ἅπαξ ποτὲ ἦσαν, καὶ νῦν εἰσὶν, ὥσπερ εἰ ἄτομοι ἦσαν, καὶ νῦν εἰσὶν. ἀφθαρτα γὰρ καὶ ἀγέννητα τὰ τοιαῦτά ἐστι κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν σωμάτων· διὸ καὶ κατὰ ἀκόλουθον ἐπιφορὰν συνάξει ὁ λόγος· οἱ δὲ γε σοφοὶ οὐκ ἐπεὶ πεφύκασιν εἶναι, ἤδη καὶ εἰσὶν.

33 Philodemus de pietate 15 (DG p. 548^b 14). Δ(ι)ογένους δ' ὁ Βαβυλώνιος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀθηνᾶς τ(ὸ)ν κ(ό)μον γράφει 10 τῷ Δ(ι)τὸν αὐτὸν ὑπάρ(χ)ειν ἢ περιέ(χ)ειν τὸν Δία κ(αθ)άπε(ρ) ἄνθρωπον ψυχ(ή)ν· καὶ τὸν ἥλιον μ(έν) Ἀπόλλ(ω), τ(ή)ν δ(ε) σε(λ)ήνην Ἄρ(ε)μι(ν) καὶ π(αι)δ(α)ριῶδες εἶν(αι) θε(ο)ὺς ἀν(θρώ)πους(ι)-δεις λέγειν καὶ ἀδύνατον. (εἰ)ν(αι) τε τοῦ Διὸς τὸ μὲν εἰς τὴν θάλατταν διατετα(κ)ὸς Ποσειδῶνα, τὸ δ' εἰς (τ)ὸν ἄερα Ἥραν, καθάπερ 15 καὶ τὸν Πλάτωνα λέγειν, ὥσ(τ') ἐάν πολλαῖς „ἀήρ“ (λ)έγῃ τις ἐρεῖν „Ἡ(ρ)α“, τὸ δ' εἰς τὸν α(ἰ)θέρα Ἀθηνᾶν· τοῦτο γὰρ λέ(γ)εσθαι τὸ „ἐκ τῆς (κεφαλ)ῆς“ καὶ „Ζεὺς ἄρ(ε)ρ Ζεὺς θ(ή)λυς“. τινὰς δὲ τῶν Στωϊκῶν φάσκειν, ὅτι τὸ ἡγεμονικὸν ἐν τῇ κ(ε)φαλῇ· φρόνησιν γὰρ(ε) εἶναι, διὸ καὶ Μῆτιν καλεῖσθαι· Χρῦσιππον δ' ἐν τῷ στή(θ)ει τὸ 20 ἡγεμονικὸν (εἶ)ναι κακεῖ τῇ(ν) Ἀθ(η)νᾶν γεγενῆσ(αι) φρόνησιν οὖσαν, τῷ (δ)ὲ τ(ή)ν φωνήν ἐκ τῆς (κε)φαλῆς ἐκκρίνεσθαι (λέ)γειν ἐκ τῆς (κε)φαλ(ῆ)ς, ὑπὸ δὲ Ἡ(φ)αίσ(του) διότι τ(έ)χνη(ι) γί(ν)εθ' ἢ φρόνησις, καὶ Ἀθηνᾶν μὲν ο(ἰ)ον Ἀθ(ρη)νᾶν εἰρησθαι, (Τριτω)νίδα δὲ καὶ Τρ(ι)τογένειαν διὰ τὸ τὴν φρόνησιν ἐκ τριῶν συνεστηκέναι λόγων, τῷ(ν) 25 φ(υ)σικῶν καὶ τῷ(ν) ἡ(θ)ικῶν(ν) καὶ τῶν λογικῶν. καὶ τὰς ἄλλας δ' αὐτ(ῆς) προσ(η)γορ(ε)ας καὶ τὰ φορήματα μάλα καταχρύσως τῇ φρο- νήσει συννοικεοῖ.

34 Cicero de nat. deor. I 41. quem (scil. Chrysippum) Diogenes Babylonius consequens in eo libro qui inscribitur „de Minerva“, 30 partum Iovis ortumque virginis ad physiologiam traducens diiungit a fabula.

35 Cicero de divin. I 6. Quem (scil. Chrysippum) subsequens unum librum Babylonius Diogenes edidit, eius auditor (scil. περὶ μαντικῆς).

36 Cicero de divin. II 90. Quibus (scil. Chaldaeis) etiam Diogenes Stoicus concedit aliquid, ut praedicere possint dumtaxat, qualis quisque natura et ad quam quisque maxime rem aptus futurus sit; cetera quae profiteantur, negat ullo modo posse sciri; etenim geminorum

formas esse similis, vitam atque fortunam plerumque disparem. Procles et Eurysthenes, Lacedaemoniorum reges, gemini fratres fuerunt. At ii nec totidem annos vixerunt; anno enim Procli vita brevior fuit; multumque is fratri rerum gestarum gloria praestitit. 91. At ego id ipsum, quod vir optumus Diogenes Chaldaeis quasi quadam praevaricatione concedit, nego posse intellegi.

37 Cicero de divin. I 84. *Hac ratione et Chrysippus et Diogenes et Antipater utitur* (Chrys. fr. phys. n. 1192 Vol. II p. 342, 27).

III. Ethica.

10 38 Diog. Laërt. VII 84. τὸ δὲ ἠθικὸν μέρος τῆς φιλοσοφίας διαιροῦσιν (ipsam partitionem vide III p. 3, 1). καὶ οὕτω δ' ὑποδιαίρουσιν οἱ περὶ Χρυσίππου — — καὶ Διογένην etc.

39 Arrianus Epict. dissert. II 19, 13. „τῶν ὄντων τὰ μὲν ἐστὶν ἀγαθὰ, τὰ δὲ κακά, τὰ δ' ἀδιάφορα. ἀγαθὰ μὲν οὖν αἱ ἀρεταὶ καὶ 15 τὰ μετέχοντα αὐτῶν, κακὰ δὲ κακίαι καὶ τὰ μετέχοντα κακίας, ἀδιάφορα δὲ τὰ μεταξὺ τούτων, πλοῦτος, ὑγίεια, ζωὴ, θάνατος, ἡδονή, πόνος.“ πόθεν οἶδας; „Ἑλλάνικος λέγει ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς.“ τί γὰρ διαφέρει τοῦτο εἰπεῖν ἢ ὅτι Διογένης ἐν τῇ ἠθικῇ ἢ Χρυσίππος ἢ Κλεάνθης. Cf. II 9, 15.

20 40 Cicero de finibus III 33. *Bonum autem — etiam definitione explicatur. Sed eorum definitiones paulum oppido inter se differunt et tamen eodem spectant. Ego assentior Diogeni, qui bonum definierit id, quod esset natura absolutum. Id autem sequens illud etiam quod prodesset (ὠφέλημα enim sic appellemus) motum aut statum esse dixit* 25 *e natura absoluto.*

41 Cicero de finibus III 49. *Divitias autem Diogenes censet non eam modo vim habere, ut quasi duces sint ad voluptatem et ad valetudinem bonam, sed etiam uti ea contineant; non idem facere eas in virtute neque in ceteris artibus, ad quas esse dux pecunia potest, continere autem non potest; itaque si voluptas aut si bona valetudo sit in bonis, divitias quoque in bonis esse ponendas, at si sapientia bonum sit, non sequi ut etiam divitias bonum esse dicamus. Neque ab ulla re, quae non sit in bonis, id quod sit in bonis contineri potest, ob eamque causam, quia cognitiones comprehensionesque rerum, e quibus efficiuntur 35 artes, appetitionem movent, cum divitiae non sint in bonis, nulla ars divitiis contineri potest. 50. Quod si de artibus concedamus, virtutis tamen non sit eadem ratio, propterea quod haec plurimae commentationis et exercitationis indigeat, quod idem in artibus non sit, et quod vir-*

25 absoluta libri, corr. Bremius.

28 uti ea Baüer, ut in ea AB.

tus stabilitatem, firmitatem, constantiam totius vitae complectatur, nec haec eadem in artibus esse videamus.

42 Cicero de finibus III 57. De bona autem fama (quam enim appellant εὐδοξίαν, aptius est bonam famam hoc loco appellare quam gloriam) Chrysippus quidem et Diogenes detracta utilitate ne digitum 5 quidem eius causa porrigendum esse dicebant.

43 Epiphanius adv. haeres. III 40 (DG p. 593, 5). Διογένης ὁ Βαβυλώνιος ἔλεγε τὰ σύμπαντα συνίστασθαι ἐξ ἡδονῆς.

44 Stobaeus ecl. II 75, 11 W. τὸ δὲ τέλος ὁ μὲν Ζήνων οὕτως ἀπέδωκε „τὸ ὁμολογουμένως ζῆν“ — — οἱ δὲ μετὰ τοῦτον προσ- 10 διαρθροῦντες οὕτως ἐξέφερον — — Διογένης δὲ „εὐλογιστεῖν ἐν τῇ τῶν κατὰ φύσιν ἐκλογῇ καὶ ἀπεκλογῇ.“

45 Diog. Laërt. VII 88 (antecessit Zenonis, Cleanthis, Chrysippi de fine bonorum explicatio). ὁ μὲν οὖν Διογένης τέλος φησὶ ζή- 15 τως τὸ εὐλογιστεῖν ἐν τῇ τῶν κατὰ φύσιν ἐκλογῇ.

46 Clemens Alex. Stromat. II 21 p. 179 Sylb., I p. 497 Pott. <Διογένης δὲ ὁ Βαβυλώνιος τὸ τέλος> ἐν τῷ εὐλογιστεῖν [δ] ἐν τῇ τῶν κατὰ φύσιν ἐκλογῇ κείσθαι ὑπελάμβανεν.

47 Stobaeus ecl. II 84, 4 W. Τὴν δὲ δόσιν φησὶν ὁ Διογένης κρίσιν εἶναι, ἐφ' ὅσον κατὰ φύσιν ἐστὶν ἢ ἐφ' ὅσον χρεῖαν τῇ φύσει 20 παρέχεται. Τὸ δὲ „δοκιμαστοῦ“, οὐχ ὥς λέγεται τὰ πράγματα δοκιμαστὰ παραλαμβάνεσθαι, ἀλλ' ὥς δοκιμαστήν φαμεν εἶναι τὸν τὰ πράγματα δοκιμάζοντα· τῆς οὖν ἀμοιβῆς τὸν τοιοῦτόν φησι δοκιμαστήν εἶναι. Καὶ ταύτας μὲν τὰς δύο ἀξίας καθ' ἃς λέγομέν τινα τῇ ἀξίᾳ 25 προηχθαι, τρίτην δὲ φησὶν εἶναι, καθ' ἣν φαμεν ἀξίωμα τινα ἔχειν καὶ ἀξίαν, ἥπερ περὶ ἀδιάφορα οὐ γίνεται, ἀλλὰ περὶ μόνα τὰ σπουδαῖα. Χρησθαι δ' ἡμᾶς φησὶν ἐνίοτε τῷ ὀνόματι τῆς ἀξίας ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλοντος· ὥς ἐν τῷ τῆς δικαιοσύνης ὄρω παρὲλθεται, ὅταν λέγεται εἶναι „ἕξις ἀπονειμῆτικῃ τοῦ κατ' ἀξίαν ἐκάστω“. ἔστι γὰρ οἶον 30 τοῦ ἐπιβάλλοντος ἐκάστω.

48 Stobaeus ecl. II 64, 13 W. Αἰτιῶς δὲ φησὶν ὁ Διογένης λέγεσθαι τὰ δι' αὐτὰ αἰρετά, <τὰ> καὶ τελικῶς αἰρετά, ὥς ἔχει τὰ ἐν τῇ προειρημένῃ διαιρέσει κατατεταγμένα, τὰ δὲ ὅσα ἐν αὐτοῖς ἔχει τὴν αἰτίαν τοῦ αἰρετά εἶναι, ὅπερ παντὶ ἀγαθῷ ὑπάρχει.

49 Cicero de officiis III 50. Sed incidunt, ut supra dixi, saepe 35

7 Inepta referre Epiphanium apparet. 11 εὐλογιστίαν libri, corr. Davi-
sius. 15 εὐλογεῖν B¹ (εὐλογιστεῖν B²). 17 Diogenis nomen supplendum esse
docet loci Stobaeani comparatio. 21 δοκιμαστοῦ Meineke, δοκιμαστόν P,
δοκιμαστικὸν F. 22 δοκιμαστήν Heeren, δοκιμαστόν libri. 23 φησὶ Wachsm.,
φασὶ libri. 24 τινα Heeren, τινες libri. 25 φησὶν F φασιν P. || τινα
Heeren, τινες libri. 32 τὰ add. Wachsm. 33 ad ea quae antecedunt apud
Stobaeum hoc non pertinet.

causae, cum repugnare utilitas honestati videatur, ut animadvertendum sit, repugnetne plane an possit cum honestate coniungi. — 51. In huius modi causis aliud Diogeni Babylonio videri solet, magno et gravi Stoico, aliud Antipatro — Antipatro omnia patefacienda, ut ne quid
 5 omnino, quod venditor norit, emptor ignoret, Diogeni venditorem, quatenus iure civili constitutum sit, dicere vitia oportere, cetera sine insidiis agere et, quoniam vendat, velle quam optime vendere. „Adveni, exposui, vendo meum non pluri quam ceteri, fortasse etiam minoris, cum maior est copia. Cui fit iniuria?“ — 52. Exoritur Antipatri ratio ex altera
 10 parte (cf. Antip. fr.). Respondebit Diogenes fortasse sic: „Aliud est celare, aliud tacere; neque ego nunc te celo, si tibi non dico, quae natura deorum sit, qui sit finis bonorum, quae tibi plus prodesse cognita quam tritici vilitas; sed non, quicquid tibi audire utile est, idem mihi dicere necesse est.“ „Immo vero, inquiet ille, necesse est, siquidem me-
 15 ministi esse inter homines natura coniunctam societatem.“ „Memini, inquiet ille, sed num illa societas talis est, ut nihil suum cuiusque sit? Quod si ita est, ne vendundum quidem quicquam est, sed donandum.“ — — 55. Diogenes contra: „Num te emere coëgit, qui ne hortatus quidem est? Ille, quod non placebat, proscripsit, tu, quod placebat, emisti.
 20 Quodsi, qui proscribunt villam bonam beneque aedificatam, non existimantur fefellisse, etiamsi illa nec bona est nec aedificata ratione, multo minus, qui domum non laudarunt. Ubi enim iudicium emptoris est, ibi fraus venditoris quae potest esse? Sin autem dictum non omne praestandum est, quod dictum non est, id praestandum putas? Quid vero
 25 est stultius, quam venditorem eius rei, quam vendat, vitia narrare? quid autem tam absurdum, quam si domini iussu ita praeco praedicet: „Domum pestilentem vendo.“

50 Seneca de ira III 38, 1. Contumeliam tibi fecit aliquis: numquid maiorem quam Diogeni philosopho Stoico, cui de ira cum maxime disserenti adolescens protervus inspuit? Tulit hoc ille leniter et sapienter: „non quidem, inquit, irascor, sed dubito tamen, an oporteat irasci.“

51 Quintilianus Instit. orat. I 1, 8. de paedagogis hoc amplius, ut aut sint eruditi plene — — aut se non esse eruditos sciant. — —
 35 nec minus error eorum nocet moribus; si quidem Leonides, Alexandri paedagogus, ut a Babylonio Diogene traditur, quibusdam eum vitiis imbuat, quae robustum quoque et iam maximum regem ab illa institutione puerili sunt persecuta.

52 Athenaeus IV 168e. Διογένης δ' ὁ Βαβυλώνιος ἐν τοῖς
 40 περὶ Εὐγενείας „τὸν Φωκίωνος υἱόν, φησί, Φῶκον οὐκ ἦν ὃς οὐκ ἐμίσει Ἀθηναίων. καὶ ὁπότε ἀπαντήσῃ τις αὐτῷ ἔλεγεν ὃ κατα-

σχύνας τὸ γένος'. πάντα γὰρ ἀνάλωσε τὰ πατρῷα εἰς ἀσωτίαν καὶ μετὰ ταῦτα ἐκολάκευε τὸν ἐπὶ τῆς Μουνιχίας· ἐφ' ᾧ πάλιν ὑπὸ πάντων ἐπερῶαπίζετο. ἐπιδόσεων δέ ποτε γινομένων παρελθὼν καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἔφη 'ἐπιδίδωμι καὶ γὰρ', καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὁμοθυμαδὸν ἀνεβόησαν 'εἰς ἀκολασίαν'. ἦν δ' ὁ Φῶκος καὶ φιλοπότης. νι-⁵ κήσαντος γοῦν αὐτοῦ ἵπποις Παναθήναια ὡς ὁ πατὴρ εἰστία τοὺς ἐταίρους, συνελθόντων εἰς τὸ δεῖπνον λαμπρὰ μὲν ἦν ἡ παρασκευὴ καὶ τοῖς εἰσιούσι προσεφέροντο ποδονιπτῆρες οἶνου δι' ἀρωμάτων. οὗς ἰδὼν ὁ πατὴρ καλέσας τὸν Φῶκον 'οὐ παύσεις, ἔφη, τὸν ἐταῖρον διαφθεῖροντά σου τὴν νίκην';

53 Athenaeus XII 526c. Θεόπομπος δ' ἐν πεντεκαιδεκάτῃ Ἱστοριῶν χιλίους φησὶν ἄνδρας αὐτῶν (scil. τῶν Κολοφωνίων) ἀλουργεῖς φοροῦντας στολὰς ἀστυπολεῖν· ὃ δὲ καὶ βασιλεῦσιν σπάνιον τότε ἦν καὶ περισπούδαστον. ἰσοστάσιος γὰρ ἦν ἡ πορφύρα πρὸς ἄργυρον ἐξεταζομένη. τοιγαροῦν διὰ τὴν τοιαύτην ἀγωγὴν ἐν τυραννίδι καὶ¹⁵ στάσεσι γενόμενοι αὐτῇ πατρίδι διεφθάρησαν. ταῦτα εἶρηκεν περὶ αὐτῶν καὶ Διογένης ὁ Βαβυλώνιος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Νόμων.

Libri περὶ μουσικῆς reliquiae.

54 Philodemus de musica p. 5 Kemke. καὶ ἐν ὀλίγοις (μ)ὲν κυρίων γίνεσθαι τὰς μελέτας τῶν (κα)τὰ τὰς ἀρετάς. ἀναγκαῖ(ον γ)ὰρ²⁰ ἐν τοῖς ἐλάττοσιν καὶ τοῖς ὁμοίοις ὥς(πε)ρ στοιχει(οῦσθαι· καὶ τοῦτο συ)μβαίνειν (διὰ τῆς μουσικῆς).

55 Philodemus de musica p. 6 Kemke. (πάντων τὰ μέλη αὐτῆς τὰ μὲν καλὰ καὶ σώφρονα καὶ ἀ)ν(δ)ρεῖα, τ(ἀ) δ(ὲ) δειλὰ κα(λ) ἀκόλαστα καὶ ὄλ(ως) α(λ)ίσχρα προσαγορευόντων, ὡς συνεπιφερούσης τὰς²⁵ τοιαύτας διαθέσεις. οὐ γὰρ ἂν ἴσως οὐδ' ἐφαίνοντο μὴ οὐσαί γε κα(τ') ἀλήθειαν. οὐδ' ἱατρικώτερον γοῦν φαίνεσθαι μὴ (ῥ)ν(των ἱατρικῶν, οὐδ' ἱππικώτερον μὴ (ῥ)ν(των ἱππικῶν).

56 Philodemus de musica p. 7 ed. Kemke. αὐτὴν δὲ καθ' ἑαυτὴν (τὴν σύ)νεσιν τοῦ τε (ἀ)ρ(μονικοῦ) καὶ τοῦ ῥυθμ(ικοῦ ὁμ)ολογῶν³⁰ εἶναι (πρὸς τὴν παι)δείαν χρήσιμον.

ibidem paulo post: καὶ τὴν ἔξ(ι)ν ποι(ή)σειν ἀρμ(ονικωτάτην καὶ (ῥυθμικω)τάτην· ἐπιζητή(σαντος) δέ τινος, πότερον οἷσ(εταί τιν)ας

6 Παναθηναίους A. corr. Nauck. Cf. Plut. Phoc. 20. 13 δ δὲ Coraes, δθεν AE. 19 fragmentum et originis dubiae neque sententiae clarae, quod tamen probabile sit ad Diogenem referendum esse, omittere nolui, inde a στοιχειοῦσθαι ipse supplevi. 20 an κυρίως? 23 Sententia ut intellegatur haec fere antecessisse sumendum est: φαίνεσθαι δὲ τῶν τῆς μουσικῆς ἀρμοιῶν τὰς μὲν σωφρονικὰς καὶ ἀνδρείας μᾶλλον, τὰς δὲ φορτικωτέρας etc. 27 ὄντων bis scripsi, τι τῶν Kemke. 30 τὴν scripsi, διὰ Kemke. 32 καὶ τὴν—ῥυθμικωτάτην suppl. Gomp.

ἀρετὰς ἢ τίνας ἢ (μουσική), προάγει Δάμωνα τὸν μουσικὸν (τὰ ὅμοια) σχεδὸν οἰεσθαι. λέγοντα γὰρ αὐτόν, προσήκειν (ἔδον) α καὶ καθαρίζον(τα τὸν) παιδα μὴ μόνον etc.

57 Philodemus de musica p. 8 ed. Kemke. (τὸ) δὲ κα(λῶς καὶ) 5 χρησίμως κινεῖσθαι τε καὶ ἡρεμεῖν τῷ σώματι τῆς (γυ)μναστικῆς, καὶ τὰς ἐπὶ τούτων τεταγμένας αἰσθήσεις κριτικὰς ποιεῖν· ὑπὸ δὲ τῆς γραφικῆς τὴν ὄψιν διδάσκεσθαι καλῶς κρίνειν πολλὰ τῶν ὁρατῶν· τῆς δὲ μουσικῆς τὸ μὲν ἀναγκαῖον ἦ(ττον) τούτων ἔχειν (δοκού- 10 σης) etc.

58 Philodemus de musica p. 8 Kemke (refert Diogenis Baby- 10 lonii de musica opiniones). τὰ κατὰ τὰς ὁ(ρὰς) καὶ τὰ μ(ε)θ' (ἡ)δο- νῆς καὶ (λύ)πης ἐντυγ(χάνοντα) κοινῶς, ἐπειδὴ τῶν οἰκείων δ(ια)θέσεων οὐκ ἔξωθεν ἀλλ' ἐ(ν ἡ)μῖν ἔχομεν τὰς αἰτίας· (τῶν) δὲ κοινῶν εἶναι 15 τι καὶ (τὴν) μουσικὴν· πάντας γὰρ Ἑλληνὰς τε καὶ βαρβάρους αὐ(τῇ) χρῆσθαι καὶ κατὰ (πᾶ)σαν, ὥς εἰπεῖν, ἡλικίαν· (ἥδη) γὰρ πρὸ τοῦ λογισμὸν ἔ(χειν) καὶ σύνεσιν ἄπτεσθαι(ν τὴν) μουσικὴν δύνανται (παι- 20 δικῆς) ἡστίνος (οὖν) ψυχῆς etc.

59 Philodemus de musica p. 9 Kemke. νόμον θε(ῖ)σιν, πά(ν- 25 τας) αὐτῇ χρῆσ(θα)ν καὶ μη(δέν)α (καιν)οτομεῖν, τὴν δὲ ν(ῦν) ἐπιπ(ο- λ(ά)ξουσιν) διάθεσιν ἀπ' αὐτῆς ἀφεστηκέναι. καὶ (αὐτοὺς) δειθυραμ- βικοὺς δὲ τρόπ(ο)υς εἴ τις συγκρίναι, τὸν τε κατὰ Πίνδαρον καὶ τὸν κατὰ Φιλόξενον, μεγάλην εὐρεθήσεσθαι τὴν διαφορὰν τῶν ἐπιφαινο- 30 μένων ἡθῶν, τὸν δ' αὐτόν εἶναι λόγον καὶ περὶ τῶν ἄλλων τρόπων (ὁποί)ων δὴ τινων. v. 20 χρῶμα.

60 Philodemus de musica p. 10 Kemke. -χρόνον, καταρξαμέ(νων) 25 τῶν Μαντινέων τε καὶ Λα(κε)δαιμονίων (καὶ) Πε(λ)λα(ν)έων· παρὰ τούτοις γὰρ κα(ὶ) πρ(ώ)τοις καὶ μάλιστα τὴν ἀκριβεστάτην ἐπιμέ(λειαν) γενέσθαι τῶν τοι(ούτων) ἐπιτηδευμάτων (καὶ) τῆς ἄλλης μουσικῆς.

ibidem. τοιαύτης δ' οὖν (γενομ)ένης ἀγωγῆς καὶ (συνα)θροίζο- 30 μένης πολ(λῆς) καὶ γενναίας σπου(δῆς) οὕτως ὥστε καὶ οἰκει(ωθῆναι) εἰ 35 τε καὶ ἄψασθαι . . . εως τὴν τοιαύτην (ἀ)γωγὴν, οὐκέτι καταλείπει χώραν τοῖς ἐναντιωθε(ῖ)σιν, οὐχ ὑπάρξειν τὸ παραδεξόμενον (ἐνε)κα τῶν ἐθῶν τε (καὶ) θε(μ)άτων etc.

61 Philodemus de musica p. 11 Kemke. συ(νωμο)λογ(η)κέναι δ' 35 αὐτῷ, τὰ μὲ(ν) αὐτοφνοῦς αἰσθήσεως δε(ῖσ)θαι, τὰ δ' ἐπιστημονικῆς, τὰ (θ)ερμὰ μὲν καὶ τὰ (ψ)υχρὰ τ(ῆς) αὐτοφνοῦς, τὸ δ' ἡρμοσμέν(ον) καὶ ἀνάρμοστον τῆς ἐπ(ιστη)μονικῆς· (ἐ)τέραν δὲ τῇ (τοι)αύτῃ συ(ν-

2 λέγοντα Brinckmann. 4 initium suppl. Gomp. 8 ἦττον supplevi.

11 Irae et voluptatis et aegritudinis sensus omnium hominum communis item- 11 que musica ad omnes pertinet. 23 λόγον scripsi, τ. οπον pag. 24 ὁποίων 31 fortasse: φύσεως. 32 an ταῖς ἐναντιώσεσιν?

ε)ξευγμένη(ν κα)ὶ παρακολουθοῦσαν ὥς (ἐπὶ τ)ὸ πολὺ, δι' ἧς δεχόμεθα (τὴν π)αρεπομένην [ἡδον(ήν)] ἐκάστῳ τῶν αἰσθητῶν (ἡδον)ήν τε (καὶ λύ)πην, οὖσαν (οὐ πᾶσι) τὴν αὐτήν. οὗ γὰρ ἂν (ἀνα)μειχθῶσιν δύο αἰσθήσεις, (περὶ) μὲν τὸ ὑπο(κ)εῖ(μ)ενον συμ(φ)ωνεῖ(ν), οἷον ὅτι .. ηγον ἢ α(ὕστ)ηρόν, περὶ δὲ τὴν (π)αρεπ(ομένην) ἡδονήν (τ)ε καὶ λ(ύπην) 5 διαφωνεῖν (ἐν)α(ργῶς).

Contra haec disputat Philodemus lib. IV p. 62 sq. Kemke: καὶ τα ποι(ον) τὸ ὑ(πὸ ἄλ)λ(η)ς δυνάμεως περὶ τὴν αἰσθησιν καταλαμβά- νεσθ(α)ι τὰς ποιότητας ὧν ἀντιλαμβάνονται, καὶ τὰς ἡδ(ονά)ς καὶ ὀχλήσεις τὰς (ἀ)π' αὐτῶν, τῆς μὲν αὐτοφνοῦς, τῆς δ' ἐπιστημονι(κῆ)ς· 10 ὑ(πὸ γ)ὰρ αὐτοφνοῦς καὶ (ἀλ)όγου κρείνεται(ι δυνάμεως ἢ ποι)ότης αὐτὴ καθ' αὐτήν· ὑπὸ δ' ἐπιστημονι(κῆς) τὸ πρὸς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου μᾶλλον; οὐ μαχόμενον τοῖς ἐναργέσιν (καὶ διεψευσμέν)ον προ(χ)ει- ρότα(τα; κα)τὰ λόγον δ(ε) καὶ τὸ (ἐπὶ τούτῳ ὅμοι)ον, ὃ φησιν ἐναρ(γ)ῆς εἶνα(ι, εἰλη)πται· <αῖ> παραπ(λή)σιοι γὰρ(ρ) αἰσθ(ή)σεις κατὰ τ(ῆ)ν 15 διάθε(σ)ιν οὐ(χ) ὅτι μὲν (αὐσ)τηρόν τὸ ὑ(ποκ)είμενον ὁμολογοῦσ(ιν, εἰ δ') ὀχληρῶς ἢ ἐπιτερωῶς (ἐχ)ει διαφωνοῦσιν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ποι- οῦνται κρίσιν. καὶ ἐπὶ μὲν γε τούτῳ(ν) παρὰ τινας προδιαθέσεις ἐνδέχεται παραλλαττούσας συμβαίνειν ἐπαισθήσεις, ἐπὶ δὲ τῶν ἀκοῶν οὐδ' ἔστιν ὅλως διαφορὰ τις, ἀλλὰ πᾶσαι τὰς ὁμοίας τῶν ὁμ(οί)ων 20 μελῶν ἀντι(λήψ)εις ποιοῦνται καὶ τὰς ἡδονὰς παραπλησίους ἀπολαμ- βάνουσιν, ὥστε καὶ τῆς ἐναρ(ρ)μονίου καὶ τῆς χρωματικῆς διαφέρονται (ο)ὐ κατὰ τὴν ἄλογον ἐπα(ίσ)θησιν ἀλλὰ κατὰ τὰς δό(ξ)ας, οἱ μὲν, ὥσπερ οἱ τούτῳ (π)αραπλήσ(ιοι), τὴν μ(έν) φά(σκο)ντες εἶναι σεμνήν κα(ὶ γεν)ναίαν καὶ (ἀπ)λήν καὶ (καθ)αρὰν, τὴν (δ' ἄ)νανδρον (καὶ 25 φορ)τικὴν κα(ὶ) ἀνελεύθερον. οἱ δὲ — οἱ δὲ — τὰ δ' ἀνά(λ)ο(γ)α καὶ ἐπὶ τῶν θνῦθῶν (κ)α(ὶ) μελοποιῶν· καὶ (π)ρό(δηλόν) ἔστιν ὥς ἡ μουσική, κἂν (ἢ) πολνε(ι)δεστιάτη κα(θ' ἅπαν) διαφορὰ ἄλ(ω)ι προσοῦσα (αὐ)τῇ, τῶν (ἢ)θῶν ἐ(μ)φ(ά)σεις οὐδέποτε (πο)ιήσε(ι οὐδ' ἄλλων | ἄλ- λως κατὰ τὴν διάθεσιν τὰς | ἀκοὰς κινήσει) ἔτε ἀπαρα(λ)λάκτου(ς 30 κ)αθεστῶσας. καὶ διὰ τοῦ(το) ζητῶν μουσικὸς τὴν τοιαύτην σύνεσιν, ἢ δυνήσεται διαγινώσκειν, αἱ ποῖαι τῶν αἰσθήσεων πῶς διατεθήσον- ται, τῶν ἀνυπάρχων ἐπιστήμην ζητεῖ καὶ τ(ὰ) πρὸς τοῦτο κενῶς παραδίδωσιν.

62 Philodemus de musica p. 12 Kemke. (δύνασθαι γὰρ τὴν μου- 35 σικὴν ἀκείνητον ψυχὴν καὶ ἡσυχάζουσαν ἐγείρειν καὶ ἄρ)ειν εἰς τοι- αύτην διάθε(σιν οἶ)αν αὐτῇ κινηθῆναι (κατὰ φύ)σιν ἔστιν ὑπὸ τῆς

1 δεχόμεθα scripsi, ΛΟΚΟΜΕΝ pap. 2 ἡδονήν seclusi, errore bis scrip-
tum. 3 οὐ πᾶσι supplēvi. || ΟΥΤΤΑΡΑΝ ... ΜΕΙΧΘΕΙCΑΙ pap. 4 fortasse:
πικρόν. 6 ἐναργῶς addidi. 8 Λ. Ο pap. 11 ΕΤΗC pap. 12 ΑΥΤΗC
pap. 16 ΝΗΡΟΝ pap. 36 ΤΙΝ pap. 37 διάθεσιν contra sententiam

προ(σηκού)σης μελωδίας· ἐπεὶ ο(ὐ πάν)τες ὁμοίως κινηθήσ(ονται) πρὸς
τῆς αὐτῆς· ἢ τοῦ(ναντί)ον ἐξ ἀττούσης τε καὶ (φερο)μένης πρὸς (ὅ,
τ)ι δὴ (πρα)ῦνεν τε καὶ εἰς ἡρεμ(ίαν) κα(θ)ισ(τ)άνειν ἢ μετακε(ινεῖν)
καὶ ἀποστρέφειν πρὸς ἄλ(λ)ην ὁρμὴν ἀπ' ἄλλης(ς ἢ τὴν) ὑπάρχουσιν
5 ἄγειν δ(ιά)θεσιν εἰς αὖξῃσιν ἢ ἐλάττωσιν).

idem lib. IV p. 65 Kemke. ἐπειδήπερ οὐδὲν μέλος καθὼς μέλος,
ἄλογον ὑπάρχον, ψυχὴν οὐτ' ἐξ ἀκεινήτου καὶ ἡσυχάζουσ(ης) ἐ(γ)είρει
καὶ ἄγει πρὸς τὴν κατ(ὰ φ)ύσιν ἐν ἡ(θ)ει διάθεσιν, οὐτ' ἐξ ἀ(τ)τούσης
καὶ φερομένης πρὸς (ὅτ)ι δῆποτε πρα(ῦ)νει καὶ εἰς ἡρεμίαν καθίστησιν,
10 οὐδ' ἀπ' ἄλλης ὁρμῆς ἐπ' ἄλλην ἀποστρέφ(ειν) οἷόν (τ' ἐστὶ)ν οὐδὲ τὴν
ὑπάρχου(σα)ν διάθεσιν εἰς αὖξῃσιν ἄγειν καὶ ἐλάττωσιν.

63 Philodemus de musica p. 12 Kemke. καθόλου μὲν
πᾶσαν μουσικὴν (post duos versus) δε εἰ μιμητι(κὸν) . . . etc.

idem lib. IV p. 65. οὐδὲ γὰρ μιμητικὸν ἢ μουσική, καθάπερ
15 τινὲς ὀνειρ(ώτ)ουσιν, οὐδ', (ὥς ο)ὔτος, ὁμ(οι)ό(τ)η(τα)ς ἡθῶν οὐ
μιμητικὰς μὲν(ν) ἐχ(ε)ι, πάντως δὲ πάσα(ς τῶν ἡ)θῶν ποιότητος ἐπ(ι-
φ)αίνε(ι) τοιαύτας ἐναρ(γῶς), τ(ὸ) μεγα(λ)οπρεπὲς καὶ ταπεινὸν καὶ
ἀνδρῶδες καὶ ἀνανδρον καὶ κ(όσ)μιον καὶ θρασύ, μ(α)λλον ἢ περ ἢ
μαγειρικῇ. (δι)όπερ οὐδὲ καθ' αὐτὰς ἔχουσι διαφόρως οὐδὲ κατὰ
20 τὴν (ἀ)λλήλαις μεῖξιν· οὐδὲ τὰς ἐναντίας ἀλλήλαις διαθέσεις, ὅσον
ἐπὶ τοῖ(ς) πρὸς ἀκοήν ἐπαισθήμασιν (δι' ἀρ)μ(ο)ν(ι)κῶν ἔστιν δημι-
ο(υ)ργ(εῖν). ἃ δὲ λέγει πρὸς | ἀσθαι κίνησιν || (ἐν) ἄλλῳ
τόπῳ κατοψ(όμεθα).

64 Philodemus de musica p. 12 Kemke. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ μα-
25 κρότερα μὲν εἶρηκε καὶ μάλιστα περ(ὶ τ)ῆς πρὸς τὸ δαιμόνιον μουσι-
κῆς, οὐκ ἀποδεικτικῶς ἀλλ' ἱστορικῶς καὶ ἐξηγητικῶς, ἀρκέσει δὲ τὴν
συγκεφαλαίωσιν ἐπιτεμεῖν. καὶ τ(ὴ)ν ἔννομόν τε καὶ σ(π)ον(δαζο-
μ)ένην μουσικὴν πρῶ(τα) μὲν φησιν ἔνεκα τῆς πρὸς τὸ θεῖον συν-
ταχθῆναι τειμῆς, ἔπειτα τῆς τῶν ἐλευθέρων παιδείας· ὅτι δὲ πρὸς
30 τ(ὸ) θε(ῖον), καὶ αὐτὰ σημαίνειν τὰ ὀνόματα, τό τε θεωρεῖν (καὶ τὸ)ν
θεατὴν (καὶ τὸ) θεάτρον.

Idem lib. IV p. 66. περὶ τοίνυν τῆς διὰ τ(ῶν μου)σικῶν (τ)οῦ
θείου τει(μῆς εἶρη)ται μὲν αὐτάρκως καὶ πρότερον — — — διόπερ
οὐδ(ὲ) συνάγετα(ι) τὸ τοῖς κατὰ μέρος αὐτὴν χρησιμεύειν, ἀλλ' εἶπερ
35 ἄρα τ(ῶ)ι δημοσίῳ· καὶ τούτῳ δ' οὔτε πᾶν εἶδος αὐτῆς οὔτε ὅσον
ποτὲ παρ(αλαμ)βάνεται διαπεποι(κιμ)ένο(ν), ἀ(λ)λὰ (ὁ)πό(σον) λιτ(ό-
τερον)· καὶ οὐχ ὑπὸ πάντω(ν ἀλλ') ὑπὸ τινῶν Ἑλλήνων(ων κα)ὶ κατὰ
ἐν(ί)ους καιροὺς καὶ (τό γε) νῦν διὰ μισθωτῶ(ν ἀνθρ)ώπω(ν. — — —

pugnat. || κατὰ φύσιν suppl. Gomp. 17 ἐναργῶς scripsi, ENAICE. pap.
19 scil. αἱ ἀρμονίαι. 36 ἀλλὰ—λιότερον suppl. Gomp.

ἀλλὰ δὴ καὶ πάσαι τῶν γ' Ὀλυμπίων ἡ πλείστη δ(ό)σις οὐ(χ)ὶ τῶ(ν)
μελῶν κα(ὶ) τ(ῶ)ν κ(ρ)ούσεων (ἦν, οὐδὲ) τοῦ θεωρε(ῖ)ν (καὶ τ)οῦ
θεατοῦ) κα(ὶ) τοῦ θ(εάτ)ρο(ν)· καί(τοι) ὠνομάσθαι (φ)ήσει(εν) ἄν
τις καὶ ἀπὸ τοῦ θεῖν τὸ θεωρεῖν καὶ τὸν θεατὴν (κ)αὶ τὸ θεάτρο(ν)·
οὐ γὰρ ἐπικοινωνεῖ τὸ θεῖον αὐτοῖς μᾶλλον ἢ τὸ θεῖν· καὶ τὰ θεά-
ματα συνάγεσθαι τῆς τιμῆς ἕνεκα πα(ρ)ειλῆ)φθαι τῶν θεῶν, ἀλλ' οὐ
τὴν μουσικὴν, ἀκουστέην γ' ὑπάρχουσαν· μᾶλλον δ' ἀπὸ τοῦ ταῖς ὕψεσ(ιν)
ὁρᾶν καὶ τῇ διανοίᾳ προσηγορεῦσθαι ταῦτα.

65 Philodemus de musica p. 67 Kemke. ἐπεὶ δὲ ἀποχρώντως καὶ
περὶ τοῦ διὰ μουσικῆς παιδεύεσθαι λέλεκται, περὶ τῶν ἐ(γ)κωμίων¹⁰
αὐτὰ ταῦτ' εἰπόμεν, ὅτι καὶ ὑπὸ τῶν ποιημάτων ἐρίνετο, ἀλλ' οὐχ
ὑπὸ τῶν κατὰ μουσικὴν τὴν νῦν ἐξεταζομένην. — — — εἰς δὲ τοὺς
γάμους καὶ μάγειροι καὶ δημιο(υρ)γοὶ παραλαμβάνονται, καὶ τὰ ποι-
ήματ' ἐστίν, οὐχ ἡ μουσική, τὰ τὴν εἰρημένην ὑπ' αὐτοῦ παρ-
χόμενα χρεῖαν ἐν τοῖς ὕμεναί(οι)ς· καὶ βραχεῖα τις ἀπαρχὴ τοῦ¹⁵
γένους ἐρίνετο καὶ παρὰ τισίν, ἀλλ' οὐχ ἅπασιν, καὶ τοῖς γαμοῦσιν,
οὐ(χ)ὶ καὶ τοῖς ἄλ(λ)οις, εἰ δὴ καὶ γάμος ἀπλῶς ἀγαθὸν ἂν λέγοιτο.
— — καὶ μὴν (τό) γε ἐρωτικὸν πάθ(ο)ς οὐθ' ὅσιον ἀλλ(ὰ — —
— εἰ)ρη(τ)αὶ δὲ καὶ ὑπὸ τούτου ταρ(α)χ(ω)δες ὑπάρ(χ)ειν· οὐθ' ἂ
γίνε(σ)θαί φησι, διὰ μουσικῆς συν(τ)ελεῖτ' ἀλλ' ὑπὸ τῶν ποιημά-²⁰
(τ)ων, οὗτε βοηθεῖται διὰ (μ)ουσικῆς καὶ ποιητικῆς ἔρως (ἀ)λλ' ὑπὸ
τῶν πλείστων κα(ὶ) (τ)οῖς πλείστοις ἐκκάεται. κα(ὶ) τ(ῶ)ν γίνεσθαι
δ' ἐν τοῖς ἐρωτι(κ)οῖς ὑπὸ τούτου λεγόμενα παρίστησιν ἐκάτε-
ρον, ἐφίστα(μ)ένου δὲ λόγ(ο)υ καὶ παντάπασιν. καὶ τοὺς θ(ρ)ήνους
μέντοι ποι(ή)ματ' εἶναι συμβέ(β)ηκε καὶ τοῖς ὅλοις οὐ(δ)ὲν ἱατρεύειν²⁵
τῆς λύπης, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ ἐπίσχει(ν), τὰ πολλὰ δὲ ἐπιτείνειν, καὶ δὴ
(π)ρὸς τοῦτο τῶν (γ)ραφόν(τ)ων ἀμ(ι)λ(ω)μένων, εὐ(πάθ)ειαν δὲ καὶ
εὐσχημοσύνην ἐκ (τ)οῦ(των) μὴ πα(ρ)α(κ)ολουθ(ε)ῖν, ἀ(λλ)ὰ τ(οῦ)ναν-
τίον, εἰς ὑπερ(βολή)ν ἐκκαλουμένων, (μ)ουσικῆς (ἥθ)ος οὐδ' ἐπιδεχο-
μένης.

66 Philodemus de musica p. 14 Kemke. νόμο)υς, τόν τε περὶ
τάς πο(λεμικ)ὰς ἐνεργείας καὶ τὸν (περὶ τὰς) γυμναστικὰς καὶ ἀ(θλη-
τικ)ὰς τὸ μὲν παλαιὸ(ν) ἐπὶ π)λεῖον, νῦν δ' ἐπ' ἔλαττο(ν). κοι)νῇ μὲν
γὰρ πρὸς τὰς πο(λεμικ)ὰς τοῖς ἐν τῇ σάλπιγγι καὶ νῦν τὸ πολὺ
πληθος (τῶν) Ἑ)λλήνων χρῆσθαι, τι(ν)ὰς δὲ καὶ τ(ῶ)ι διὰ τῶν αὐ(λ)ῶν³⁵
πρὸς δὲ τὰς ἀθλήσεις (καὶ) τῇ σάλπιγγι σημαί(ν)ειν τ)ὸν πολεμικὸν
νόμ(ον, ὅντι)ν' (ἀν) ἔχουσιν, ἐπὶ τὸ (πολύ) ἐν τοῖς δὲ πεντάθλοις (ἐς
τ)ὴν ἄλσιν καὶ τὸν δί(αυλο)ν αὐλῶ πεποιῆσθαι || (καὶ πρ)ὸς τῇ(ν) χει-

26 pro καὶ priore exspecto μὲν. 29 ὑπερβολὴν Brinckmann, ὑπερπάθειαν
Acad. || ἡθός scripsi, . . ε pap. 35 αὐτῶν pap.

ρονομίαν (δὲ αὐλειῖσθαι) τὸ ὁμώνυμον (μέλος. Ἀργείο)υς δὲ καὶ πρὸς (τὴν) πᾶλιν (προσ)άγειν τὸν αὐ(λόν).

Idem lib. IV p. 69. ἀλ(λ)ὰ μὴν ἱκανὰ (καὶ) περὶ τῆς (π)ρὸς το(ύς) πολέ(μους) συνερ(γ)ίας π(ρ)ο(γέ)γραπτα(ι. — — τὸ (δ)ὲ
5 τῶν ἀθλημά(τ)ων γέ(ν)ος οὐθ' ὑπὸ πά(ν)των ἐπα(σκει)ται, κοιν(ή)ν (δ') ἡμεῖς (ἐπι)ζητοῦμεν εὐχρηστίαν (κα)ὶ καθ' ἕκαστον (ex sequentibus nihil de Diogenis sententiis colligi potest).

67 Philodemus de musica p. 14 Kemke. προσήχθ(αι) δὲ τὴν μουσικὴν καὶ πρὸς τὰς χορικὰς (ὀρχή)σεις τῶν τε γυμνοπαι(δικ)ῶν
10 καὶ τῶν ἐνόπλων τούτων δραματικῶν, τραγικῆς καὶ σατυρικῆς καὶ κωμικῆς. τὴν μὲν οὖν καλλί(στην) τούτων τὴν τραγικὴν ἐκατέρωθεν | τὴν δὲ σατυρικὴν.

Idem lib. IV p. 70. καὶ διότι περιηρημέ(ν)ης (τ)ῆς ὀρχήσεως ἐκ τῶν δραμάτων οὐδὲν ἔχομεν ἔλαττον, ἐπειδήπερ ο(ὐ)δὲν ἦν ἐν οὐδε-
15 μιᾷ πρὸς τὸ καλὸν καὶ γενναῖον συνέργημα. ταῖς δὲ θηλείαις εἰ καὶ τὰ π(ο)ήματα κα(τ)ὰ τὸ συνέχον ἐποιήθη, τοσοῦτον ἀ(π)έχω τοῦ χρήσιμόν τι ν(ο)μίζειν περ(ι)γίνεσθαι διὰ μουσικῆς πρὸς γενναϊότητα κ(α)ὶ σωφροσύνην καὶ εὐταξίαν, ὥστε κα(ὶ) λείαν ἐπισφαλὲς πελθομα(ι) καὶ ὑποπτον τὸ δ(ι)δαγ(μ)α, (μ)ή ποτε πολλὴν ἀφορμὴν διδῶ πρὸς ἀκο-
20 λασίαν(ν) καὶ (ἀ)ταξίαν (β)ακχεύουσα(ν), ὧν ὑπομνήσω πον προβαίνων.

68 Philodemus de musica p. 15 Kemke. τὰ μαντευόμενα τῶν οἰκείων ἄνωθεν (ἔχειν) φύσει τὸ μέλος κ(ινη)τικό(ν) τι καὶ παραστα-
(τικό)ν πρὸς τὰς πράξεις, (καὶ) μ(ε)μυθεῦσθαι γ' Ὁρ(φ)έα θέλ(ε)ξ(αι) τὰς πέτρας, κ(ι)νεῖν δὲ οὐκ ἐκεί(ν)ας ἀλλὰ (τοὺς) πο(ν)οῦντας παρίστα(σθαι).
25 δ)ιὸ καὶ Πτολεμαῖον (κε)λεύσαι τοῖς ἀδυνατοῦ(σιν) καθελκύσα(ι) κέλευ(σμα) προσανλεῖν Ἰσμηνί(αν).

Idem lib. IV p. 70. νῦν) δὲ (μ)εταβὰς λέγω διό(τι) τῶν σ)υν-
ηγμένων ὑπὸ Διο(γέ)νο(υ)ς τὸ ἄνωθεν (ἀ)εὶ (τὸ) μέλος ἔχειν τι κινη-
τι(κὸν) καὶ π)α(ρ)αστατικὸν πρὸς)ς (τὰς) πράξεις, (ε)ἰ μὲν ὑπὸ τῆς
30 προ(ν)οίας εἰσῆχθαί φη(σι) τού(του) χά(ρι)ν, οὐκ ε(ὑ)κα(ι)ρόν ἐστιν) ἐξετάζειν, εἰ δ', ὥς τὸ πῦρ φύ(σ)ει καυστικὸν τῷ φύσιν ἔχειν καυστι-
κὴν προ(σ)αγο(ρε)ύομεν, οὕτω κα(ὶ) τὸ μέλος ἀξιοῖ, (ν)α(ὶ) μ(α) Δία μ(ε)γα ψεύδετα(ι. — — πρὸς δ' οὖν τὴν ὑπό(νο)ιαν τὴν οὕτω
κωφὴν (ἐ)οικεν ἐπεσπάσθαι τὸ τοῖς ἐλα(ύ)νουσιν ἐν ταῖς ναυσὶν καὶ
35 τοῖς θερλζουσιν πάλαι καὶ τὸν οἶνον ἐργαζομένοις καὶ πολλοῖς ἄλλοις τῶν ἐπίπο(ν)α συντ(ε)λούν(τ)ων ἔργα τῶν ὀργάνων τινὰ παρα(ξε)ν(γ)-
νύειν. ὁ καὶ Πτολεμαῖο(ν) οὗ(τ)ος γράφει πεποιημέναι το(ῖς) καθέλ-
κουσιν. — — — (κ)ᾶ(ν) τὸν Ὁρφέα (μ)ὴ δ)ιὰ (τ)ῆ(ν) ἐξο)χὴν τῆς

10 desideratur καὶ τῶν pro τούτων.
νοίας Kemke.

23 γ' scripsi, τ' pap.

30 δια-

ἐμ(μ)ελ(είας ὑπ)ακ(ού)ωμεν μεμυθ(ε)ῦσθ(αι) κα(λ) τοῦ(ς) λ(ί)θ(ο)υς καὶ
(τὰ δένδ)ρα θ(έλ)γειν, ὥς καὶ ν(ῦν) ἡμεῖς εἰώθαμεν ὑπε(ρ)βο(λικῶς)
λέγειν, ἀλλὰ τοῖς τριηρα(ύ)λαις, ὥσπερ ὁ Στωϊκός, ἀνα(λόγ)ως
(ἐ)φ(ε)στῶτα ποιῶμεν (οἰ)κοδόμοις, διὰ ταῦτα φήσομεν, (οὐ δι)ὰ τὰ
τούτου ληρή(μα)τα.

69 Philodemus de musica p. 15 ed. Kemke. (οὐ) μόνον δὲ τὰς
ψυχὰς (διατιθ)έναι πως, ἀλλὰ καὶ (τὰ σώμ)ατα. παιδὸς γοῦν α(ύλ)-
οῦντος (κ)αί τι μέλος μουσικὸν (διαπεραίνοντος) τὸ πρόσω(πον) etc.

Idem lib. IV p. 72. χάριεν δ(ε) τ(ὸ) μὴ μόν(ον) φάναι (τ)ὰς ψυχὰς
διατιθ(ε)ν(αι) πως τὸ μέλος <ἀλλὰ> καὶ τὰ σώματα, καθάπερ προ(οσ)-
10 επιτε(λ)νοντα — — διὸ καὶ (πρότερον μὲν) ἐχ(ρ)ήν τὸ σῶ(μ)α δι(α)-
τεθει(μ)ένον ἐπιδειξάντα τὸ πα(ρα)δοξ(ό)τερον ἐπιφέρειν „οὐ μόνον
δὲ τὸ σῶμα“ λέγONT „(ἀλ)λὰ καὶ τὴν ψυχὴν πως δι(α)τίθησιν.“ οὐ
μὴν ἀλλὰ θανάτος ἄξιον, πῶς ἐξ οὗ λέ(γ)ει δείκνυται τὸ καὶ τὰ
σώματα. τὸ γὰρ (π)ρόσωπον τῶ(ι) ἐσχηματισ(μ)ένωι τὸ τῶν ἁδ(όν)-
15 των ἐ(κ)εῖνησε καὶ παρῆσθησε πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῆς ᾠδῆς, οὐ τὸ
μέλος ἐκίνη(σ)εν τὸ σῶμα καὶ διέθηκὲ πως, εἰ μὴ μέλος ἐ(σ)τὶν ὁ
σχηματισμός.

70 Philodemus de musica lib. IV p. 73 Kemke. τὸ δὲ τὸν ζω-
(γ)ράφον ἐπιτυχεῖν τῆς ὁ(μο)ιότητος, ὅτ' ἦσεν ὁ κ(ι)θαρω(δ)ός, ὑπὸ 20
μὲν τοῦ μέλους τὴν ἐπιτυχίαν. ελ. ι. ποι|εῖν, ἀλλὰ τῇ(ς) ψυχ(ῆς) αὕτη
ἐ(σ)τὶ μᾶλλον ἥ(π)ε(ρ) ἡ (τ)ῶ(ν) κ(α)θελκόντων· ἰσχὺν γὰρ ἐμφα(ί)νει
προσειληφότας, ὅπερ ἐστὶν σῶ(μ)ατικόν· ὥστ' ἐχρῆν ἐνηλλ(α)χέναι καὶ
διὰ μ(ε)ν τοῦ ζ(ω)γράφου τὸ τὴν ψυχὴν (κ)ιν(εῖ)σθ(αι) προσβιβάζειν,
διὰ δὲ τῶ(ν) καθελκόντων τὸ καὶ (τὰ) σώματα. ἄλλως δ' ἐπεξήγησεν 25
ἂν τις ὑ(π)ερηδέως, τί τῆς ᾠδῆς σ(υ)μβαλλομένης ὅμοι(ο)ν ἔγραψεν,
ἁδ(υ)νατῶν πρότερον· οὐ γὰρ δὴ καὶ τεχνικωτέρους (γε)π(ο)ιεῖν τὸ
(μ)έλος ἐ(ν)όμι(σε)ν, ἢ μακάριο(ς) ἦν (τ)ῆς σ(υ)νέσεως.

71 Philodemus de musica lib. IV p. 74 Kemke. ὁ δ' ἐπά(γ)ει
τοῖς (θ)αύ(μ)ασιν τούτοις ἄλλα τέρατα, κινητικὸν λέγ(ων) μᾶ(λλ)ον 30
εἶναι τῆς (λ)ογι(στι)κῆς (διαν)οίας (τὸ ἁδόμενον ἢ τὸ ψιλὸν πόη)μα·
καὶ τὸ μόνον τὸ τοῦ Κρέξου πόημα καίπερ οὐκ ὄν ἀνάρμοστον
πολὺ σεμνότερον φαίνε(σθαι) τ(οῦ) μέλο(υ)ς προστεθέντος, καὶ τοὺς
ὑμνοὺς τοὺς ἐν Ἐφέσω(ι) καὶ τοῦ(ς) ὑπ(ὸ) τ(ῶν) ἐν Λακεδαίμον(ι) χο-
ρῶν ἁδ(ο)μένους μηδ(ὲν) π(ο)ήσειν παραπλήσιον ἀφαιρεθέντ(ο)ς, ἀπο- 35
(χο)ρῆν ἐ(ν)όμισεν πρὸς ἀπόδειξιν τ(οῦ) μᾶλλον κεινεῖν, οὐδὲν (ὑπ)ο-
λογισάμενος ὅτι (ῥ)αδίως πρὸς αὐτὸν ὁ μὲν ἐρεῖ μηδὲ ἐν πρὸς

4 διὰ ταῦτα: scil. τῷ ἀνειμένους ἐπὶ τὸν πόνον γίνεσθαι καὶ κορυφότερον
πονεῖν τῇ παραμείξει τῆς ἡδονῆς. 7 πως scripsi, πρὸς pap. 15 τῷ ἐσχημα-
τισμένῳ scripsi, το. | σχηματισ. ενως pap. 21 fortasse: δοκεῖ.

σεμνότητα καὶ λογιστικὴν ἔ(μ)ασιν ποι(εῖ)ν τὸ μέλος δ(ι)αφορώτε(ρ)ον, ἀλλὰ τέρψιν ἀκοῆς προστι(θ)έναι μόνον, ὃ δὲ διὰ (τῇ)ν (π)ρ(ο)συπο-
λαμβα(νομένη)ν τιμὴν τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν, ο(ὗ) δι(ὰ) τὸ μέ-
λο(ς) ἐμ)φαίνεσθαι τῇ(ν) κα(τ)αλλ(α)γὴν, ὃ (δὲ) τ(ἀ)χ(α) καὶ τοῦτο (μ)ὲν
5 γίνεσθαι, (τῇ)ν δ(ὲ) διὰ(νο)ϊαν τοῦ ποι(μα)τος ἄδο(μὲν)ου καὶ προσ-
(κι)ρ)νᾶσθαι . .

72 Philodemus de musica lib. IV p. 75 Kemke. τὸ δ' ὑπὸ τῶν
... αἰῶν (τετι)μῆσθαι τὴν (μου)σικὴν ἰδ(ι)ώτῃ μὲν καὶ ἀπαιδεύτω
τεκμηρίο(ν) ἡγ)εῖσθαι(ι) τῆς εὐχ)ρηστίας συ(γγ)νωσ(τόν), πε)παιδευμέ(ν)ω
10 δὲ (καὶ μ)ᾶλλον ἔτι φι(λ)οσόφ(ω) μέγ' ἂν ὄνειδος (εἴ)η· ἐπ(εὶ)
καὶ μαντι(κῇ), ὑπὸ τῶν Στωϊ(κῶν) ἀξιουμ)έν(η) τιμ(ῆ)ς, καὶ μ)ύρια
ἑλ(λα) τ(ῶν) μὴδὲν ἀ(γα)θὸν πα(ρα)σκ(ευα)ζόντων, (ἔ)νια δὲ (κα)ὶ
παμπόν(η)ρα (προ)ελη(λε)γμένα κα(ὶ) φιλο)σοφία (μ)ὴ τιμώμ)ενα??
omitto tres versus. τοῦ)ναντί(ον) δ(ὲ) ὡς πλεῖστη(ς) ἡ (μο)υσική, μέχρι
15 τῶν συμπο(σί)ων προβαίνουσα. τῷ δ(ὲ) καὶ μαινομένους ἀεὶ το(ὐ)ς
πολλοὺς νομίζοντ(ι) καὶ παντελῶς οὐκ ἔξεστι ἐπὶ τὰ(ς) κρίσεις κατα-
φεύγειν αὐτῶν, τοῖς δὲ καταφεύ(γ)ουσι)ν οὐδὲν ἥττον αὐτὴν ἀποδοκι-
μαστέον, τὴν μουσικὴν, (δ)ιὰ τὴν (τ)ῶν ὕστ(ε)ρον (ἀ)μέλ(ει)αν.

p. 76, 25. τὸ γὰρ λε(λέ)χθαι ἀπ)ὸ Μουσ(ῶν) μουσι(κῇ)ν, αἶς)
20 πᾶσα(ν) παιδεί(αν) καὶ τέχνα)ς ὅσας ἀ(να)φέρουσιν (post duos versus:)
καὶ (π)ᾶσιν ἀναγκ(αί)αν εἶνα(ι) λαβεῖν etc.

73 Philodemus de musica lib. IV p. 76 Kemke. ποι)η)τῶν τι
βαρβ... αι θυμὸν ἀμ(βλ)ύνοντα καὶ „φωνὰν ἐν οἴνῳ“ καὶ „(γ)λυκὴν
τρωγᾶλιον“ αὐτὴν εἶναι λεγόντων παρὰ τὰ δειπνα, τοῦτο μὲν φωνεῖ(ν)
25 ὡς ἐ(π)εγειρο(ό)ν(τ)ων τινῶν μελῶν καὶ τὴν διάνοϊαν ἐντε(ι)νόντων
πρὸς τὴν ὁμειλίαν καὶ τὴν ἀρμόττουσαν ἀναστροφῇ.

74 Philodemus de musica lib. IV p. 77 Kemke. τὸ το(ί)νον ὑπ(ὸ)
τῶν ἀρχαίων κα(ὶ) πρὸς ἀγωγὴν παραλ(α)μ(β)άνεσθαι π(αι)δων εἰς
ὑποτύπ(ω)σιν ἀρετ(ῶν) τέτυχε λόγ(ο)ν (ἥ)δη πλὴν ἴσω(ς) τῇ(ς) ε)ὔσε-
30 βείας, πρὸς ἣν (ἡ)δέω(ς) ἂν ἡκούσαμεν (αὐτοῦ) τί(ν)ας (ὕ)πολήψεις
συμβαλλομένη) κατὰ γε τὸ μουσικὸν (εἰ)δος ὑποτ(ν)ποι. τῷ δ(ὲ) καὶ
πρὸς τὴν (τ)ῶν ἀνδρῶν, (ῶ)στε καὶ τότε ἐνεργεῖν, πῶς οἱ κ(ω)μι(κοὶ)
μαρτ(υρ)οῦσι(ν) ἐ(πι)ξητῶ[ι]. τὸ γὰρ μεμουςῶσθ(αι) μόνον, (ἀ)πα(ν-
δρωθῇ)ν(αι) δὲ μὴ λοιδο(ροῦ)σιν καὶ τ(ῶν) (χ)ειροτον(ι)ῶν ἀπείρ(γ)ου)-
35 σιν· ὦν τὸ μὲν (ἐ)γγεν(έ)σθ(αι), τὸ δὲ μηδαμῶς πα(ιδ)ων ὑπαρχόντων
καὶ ν(έ)ω(ν) δ)ύναται λέ(γ)εσθαι κ(υρίως) οὕτως· ε(ἰ)ς γὰρ δὴ τ(ῇ)ν
ἀνδρ(ά)σιν ἐ(σ)ομ(έν)ην ἀρετ)ὴν προετυποῦντ(ο). τί γ)ὰρ δεῖ λέγειν
ὑπὲρ τοῦ τὸν φιλόσοφον ὥ(ς) ἀξιοπιστ(ο)τέρ(ω)ν ἑαυτοῦ (τ)ὰς
φάσεις τ(ῶ)ν (β)ωμολοχωτάτων ἀ(ποδ)είξεις νομίζειν; (post quinque

versus: κατακεκρίσθαι καὶ ποιηροὺς γεγυέναι τοὺς τότε φιλο-
σόφου(ς καὶ τ)οὺς ἄλλους ὅσους ἐκόλασαν.

75 Philodemus de musica lib. IV p. 78 Kemke. ὑπερβάντες δὲ
(τοιγα)ροῦν τὰ περὶ τῆς(ς) σωφρο(σύ)νης (ε)ἰρημένα κα(ὶ) τῆς (ἀν-
δρ)είας, ἐπειδὴ λόγον (τέτε)υχεν, ἐπὶ τὰ περὶ τῶν ἐ(ρ)ώτων βαδί- 5
ξ(ω)μεν. πρ(ῶτον) μὲν δὴ τὸ κακοῦ καὶ (με)γάλου τῆς ἐρωτικῆς(ς)
ὀρεξ(εω)ς οὐσης, ἣν γε (δ)ὴ νοοῦσι(ν οἱ Π)ανέλληνες, ἀρετὴν (ἐρ)ω-
τικὴν εἶναι νομίζειν (καταγ)έλαστον οὐ μετ(ρί)ως· ἐπ(ε)ὶτ' αὖ τὸ
δοκεῖν μέλ(η) συννεργεῖν πρὸς (ὀ)ρθή(ν) ἀν(ασ)τρ(ο)φὴν ἔρωτ(ος), τῶν
μὲν (ἐ)μ φωνῆς (κ)ειμένων ποιότη(τ)ι μόνον, τοῦ δὲ λό(γῳ τ) ᾧδιδά- 10
(σκ)οντι τὸ μ(ά)ταιον (καὶ) β(λα)βερόν κα(ὶ) ἀπ(λ)ήρ(ω)τ(ον τοῦ ἐκδι)-
πι(ξ)ομ(έν)ον καὶ π(αροξυν)ομένο(ν) μέ(χρ)ι ἀνοί(ας) πάθους συνεργεί-
σθαι πεφυκός deest unus versus: καὶ (μ)ὴ (β)λέπειν ὅ(σον) ἔδωκεν
ἀφορμῆς εἰς (ἀταξία)ν καὶ ἀκολασίαν· (quae secuntur, nondum recte
suppleta sunt).

15

76 Philodemus de musica lib. IV col. XIII p. 79 Kemke. πρὸς
δὲ τούτοις ὥς | δης μὲ(ν εἰ)κότως εἰ|πεος αν . . .
ἐλευθερ(ο...)νομ | περιάπτει(ν ἔ)ρωτα | βούλεται κα(ὶ) Τιμόθε(ον) |
ἐ(νε)κα τῶν

col. XIV. εὐγενῶν προεπώδη, τὰ δ' ἑταιρῶν, οὐκ ἔστιν φύσει καὶ 20
μὴ κατὰ διατάξεις κενάς· οὐδ' οὗτος ὑποδείγμα(τ)α παρέθηκε τοιού-
των, ἀλλὰ διανοημάτων· μόν(ο)ν (δὲ) φατικῶς συμπαρ(ε)συνε καὶ τὸ
μ(έ)λος. οὐδὲ τοὺς νέους τοῖς μέλεσι διαφ(θε)ίροντας παρέδειξεν τὸν
Ἴβνικον καὶ τὸν Ἀνακρέοντα καὶ τοὺς ὁμοίους, ἀλλὰ τοῖς διανοήμασι·
καὶ γὰρ ἄπερ Σαπ(φώ) ὀνόματ' ἔλεγε, τούτοις ἔθρουπτεν, εἶπερ (ἄ)ρα 25
μέλ(ος) δ' ἀκόλουθον ὃν ποιότητι φωνῆς . . τ . . . οὐ δύνατ' εἶναι
. δ(ι)ὰ (με)λῶ(ν) ὁμοίω(ς) ἀ(λ)λ' ὀνομάτω(ν) καὶ διανοημ(ά)-
των ἀρέσκεσθαι καὶ τοὺς ἐρω(μ)ένου(ς), εἰ θέλονσιν, ὁμολο(γ)ήσομεν,
τὸν δ' Ἀριστοφ(ά)ν(ην) τοὺς ἀρχαίους ἀποφ(αίνε)ιν ἐνκεκλ(ασ)μένη
καθά(περ) οἱ παλαιοὶ τῇ φωνῇ χ(ρ)ῆ(σθ)αι καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς(ς) προ- 30
αγωγέειν ἑαυτούς, (οὐ τοῖς) μέλεσιν· εἰ δὲ τούτοις (ἐ)λεγεν, (κ)λαίειν
αὐτῷ προσ(λέγ)ομεν· ταῦτα γὰρ οὐτ' εἰς ἔ φησιν ᾧ(σ)περ ἀδίστακτα
(ἐ)χων, ἐκκαλεῖθ' ὅσον ἐφ' αὐ(τοῖ)ς, οὐτε πρὸς συνουσίας (αἰσ)χρ(ᾶς)
καὶ ἄνδρας καὶ γυναι(κας) καὶ νέους ὠραίους (εἰς γ)υναικισμόν· οὐτε
γὰρ οὗτ(ος) οὐθ' οἱ κωμικοὶ π(α)ρέδ(ε)ιξάν (τ)ι τῶν Ἀγάθωνο(ς) καὶ 35
Ἀημοκρίτου τοιο(ῦ)τον, ἀλλὰ μόνον λέγουσ(ιν)· οὐ (δὲ) Νίκανδρος οὐδὲ
κ τ οὗτ(ο) παρέστησε δ(ι)ὰ τῶ(ν) ἀλλ' ἐπ(λ)άνησεν εἶπερ ἄρα.

1 fortasse: ἢ λεγέτω πάντας δικαίως κατακεκρίσθαι etc. 2 scil. comici.
12 ΓΙ. ΟΜ. . ΟΥ pap. 24 fortasse agitur de Aristoph. Thesm. 161sq.
25 ἃ Περσαῖος Kemke, απερσαι . | . c pap. 29 Aristoph. Nub. 279 c. schol. 269
(Kemke).

Idem p. 16 Kemke. καὶ πρὸς (συνουσίας αἰσχρὰς) ἐκκαλεῖσθαι καὶ ἄνδρας καὶ γυναικας κα(ὶ νέους ὠραίους) εἰς γυναικισ(μόν) Ἀγάθωνος ἃ κατ(ηγοροῦσιν οἱ) κωμικοὶ κα(ὶ | καὶ Δημοκρίτου. Νίκαν)δρον δὲ τὸν ἐπιδει(κ)νύμε(νον) |
 5 ἔργοις διδάξ(αντα . . .) ἀλλὰ καὶ

77 Philodemus de musica lib. IV p. 80 Kemke. καὶ μὴν οὐδὲ παραμυθεῖσθαι δύναται μουσικὴ τὰς ἐν ἔρωτι δυσπραξίας· λόγον γὰρ μόνον τὸ τοιοῦτον, ἀλλ' ἀνεπιβλήτους ποιεῖ περισπῶσα καθάπερ ἀφροδείσ(ι)α καὶ μέθη· ποήματα δ' εἰ προαιρεῖται, διδόντων καὶ Φιλόξενον,
 10 εἰ τοῦτ' ἡνέτιετο, μὴ τελῶς ψεύδεσθαι, καθάπερ οὐδὲ Μένανδρον πο(ν)ηρ(όν) ὑπέκκαυμα πολλο(ῖ)ς αὐτὴν λέγοντα τῷ διδόναι τινὰς ἀφορμάς.

Idem p. 16. ἀλλ' ἢ μ(ουσικὴ) δυν(ατὴ) (ἐστίν) παραμυθεῖσθαι τὰς ἐν ἔρωτι δυσπραξίας. paulo post Menandri versus videtur afferri.

15 78 Philodemus de musica p. 16 Kemke. (τῷ) δὲ τὸ μ(έλος) συμ-βάλλε(σθ)αι πρὸς τὴν ἐρωτικὴν ἀρετὴν (λέγει προση)κόντως καὶ μί(α)ν τῶν Μου(σῶν) Ἐρατῶ (ὠνομάσθαι).

Idem lib. IV p. 81. ἢ μέντοι γ' Ἐρατῶ ζητῶ πῶς τὸ συν(μ)βαλέσθ(α)ι τὴν ἰδίως (κ)αλουμένην μ(ουσ)ικὴν πρὸς τὴν ἐρω(ι)κὴν ἀρε-
 20 τὴν ἐ(ρ)ογήθη δηλο(ῦ)σα μ(ᾱ)λλον ἢ τὴν ποητικὴν ἢ βέλτιον ἔ(τι) τὴν φι(λο)σοφίαν· (ᾱ)παντα γὰρ δὴ ταῖς (Μ)ούσαις ἀνατέθεται· καὶ τ(ὸ))αν ὑποβάλλειν, ἀ(λλ' ο)ὐ (τ)ὸ διαμάχεσθαι (πρὸς) τὸ πάθος.

79 Philodemus de musica p. 16 Kemke. ἔτι δὲ τοῦτ' ἀξι(οῖ) [scil. τὸ μέλος] συνεργεῖν καὶ πρὸς τὴν συμπο(τικὴν) ἀρε(τ)ήν· τοῦ γὰρ ἔρω-
 25 (τος καὶ κα)θόλου τῶν ἐρω(ι)κῶν . . . 29. οὐδ' εὐρεθῆ(ναι) προεω-δεστέραν) ἐλευθέρ(οις) ἄλλ(η)ν ἀνεσ(ιν) καὶ παιδεία(ν) τοῦ τὸν μὲν ἄσαι, τὸν δὲ καθαρίσαι, τὸν δὲ χορεῦσαι. καὶ γὰρ εἰ μὴ τις ἐπιτηδεύοι, τὸν οἶνον ἐ(κ)καλεῖ(σθ)αι „πολύφρονά (περὶ) μάλ' ἀεῖσαι καὶ θ' ἀπαλὸν (γελάσαι καί)τ' ὀρχήσασθαι“ (Od. ξ 464sq.). ταῦ(τα) μὲν ποι-
 30 εἶν etc.

Idem lib. IV p. 81. ἀλλὰ γὰρ ἐπεὶ πρὸς ἐρωτικὴν ἀρε(τ)ήν οὐ φαίνεθ' ἢ μουσικὴ συνεργοῦσα, δῆλον ὡς οὐδὲ πρὸς ἣν φησιν ο(ἱ) κείαν αὐτῆς εἶναι τὴν συμποτικὴν καὶ τὰ συμπόσια κοινῶς· ἐγὼ δ' οὐτ' εἶναι τὴν καλουμένην συμποτικὴν ἀρετὴν — ἀλλ' οὐχὶ τὴν ὑπὸ
 35 τού(τω)ν πλασθησομένην — ἀπὸ φρονήσεως ἡγοῦμαι, τάχα δ' (ο)ὐδὲ πλῆττον εἰς φρονίμ(ους), οὐ(τ)ε συμποσίους ἔρωτας ἐναρμότ(ε)ιν ὡς ἂν ταραχώδεις καὶ ἀτερεπῆς καὶ διαστατικὸς τῶν συνόντων ὑπ(ά)ρ-χοντας. τὴν μὲν(τοι) μ(ουσ)ικὴν οἰκίαν μὲν ε(ἶ)να(ι) συμποσίων κα(ὶ) τὰ παρ' (Ὁμ)ήρῳ δεόντως ἐπ(ι)σεσημάνθαι δι[ο]δούς, ἔτι δ(ὲ) καὶ τὸ

34 fort. ἀλλ' οὐδὲ.

39 σεσημάνται διοδοὺς pap.

δεῖν ἀνλεσθαι καὶ (π)αίξειν ἐν αὐτοῖς, οὐ δώσω τὸ μ(η)δεμίαν εἶνα(ι) ^πρεπωδ(ε)στέραν ἐλευθέρ(οι)ς ἄνεσι(ν καὶ παιδιὰν τοῦ τὸν (μὲν) ἄσαι, τὸ(ν) δὲ κιθαρι(σ)ται, τ(ὸ)ν (δ)ὲ χορευσα(ι, τῶν δ') ἐρ(ώ)των πολλῶ ἀμείνους ἐ(ῖ)ναι (τοὺς κ)ατὰ μουσικὴν τὴν ἐ(π') ἀκουσμάτων, οὐ τὴν αὐ(λ)ῶν. οὐχ ὁμο(λ)ογήσω δ' οὐδ' ἐκκαλεῖσθαι τὸ(ν) οἶνο(ν) ἐξ ἀ(ν)- 5 ἀγκης καὶ τοὺς φρ(ο)ν(ι)μοὺς ἅπαντα ποιεῖν, ὅσα φη(σὶν) — — —

col. XVII. μὴ σκ(αι)ῶς ἀλλ' ἐμμελῶς ἀνασ(τ)ρ(έ)φεςθαι.

80 Philodemus de musica lib. IV p. 83 Kemke. κακεῖνο δὲ χρη-
στ(ο)μαθῶς εἰρηται τὸ σαλνε(σθαι) μὲν καὶ τοὺς ἰδ(ι)ώτας ὑπὸ τῆς
οἰκειότητος (scil. τῆς μουσικῆς πρὸς τὰ συμπόσια), παραλαμβάνειν (γ)έ 10
τοι καὶ ἀκροάματ' εἰς τὰ συμπόσι(α), διαπλῖπτειν δὲ τῷ μὴ τὸν Ὅμηρον
καὶ τὸν Ἡρόδοτον καὶ τοὺς ἄλλους π(ο)ητὰς τῶν μέτρων καὶ μελῶν.
βελτίω γὰρ ἔστω τὰ χρώμενα συμπόσια τοῖς τούτων· μουσικῇ δὲ πῶς
ἄμεινον χρη(τ)ται, ποιητὰς ἀλλ' οὐ μουσικ(ο)ὺς τοὺς γε τῶν μέτρων
εἰσ(ά)γονται; κἀν τῷ λοιπῷ βίῳ τοιγαροῦν ἐκ τινῶν χρόνων, εἰ καὶ 15
μὴ παρ' ὅλον σχεδόν, ὥς οὗτος ἔγραψε, ποι(κί)λη(ν) διαγωγὴν ὑπὸ
(τῶν μ)ουσικῶν παρασκευ(ά)εσθαι προσδεχόμενοι, τὸ π(ο)ικίλον καὶ
πλεῖον ὑπ(ὸ) τῶν συμπλεκόμενων γ(ί)νεσθαι φήσομεν, οὐχ ὑ(πὸ) τῆς
μουσικῆς αὐτῆς etc.

81 Philodemus de musica p. 17 Kemke. (ψυχα)γωγίαν ἰδίαν... 20
κα . φαθαι παρὰ τοῖς μελοποιοῖς, ὅσοι (χρ)ησίμως πεφιλομονσή(κ)ασιν·
μὴ γὰρ κακῶς ἐπιση(μ)αλνεσθαι Χαμαιλέοντα τοιοῦτόν τι τοὺς κωμι-
κοὺς (αἰ)νίττεσθαι περὶ τῶν ΓΙC|ων, προσηγορίαις μὲν χρω(μ)ένους
ταῖς τῶν (π)ρώτων καὶ ποτε . . . || εἰς πάντας δὲ τὴν ιδιότητα (τ)ούτων.

Idem lib. IV p. 83. . . . να δὲ δὴ γράφοι τ(ὴν ψυχα)γωγίαν ἰδίαν 25
π(.)θαι παρὰ τοῖς μελ(οπ)ο(ιοῖ)ς καὶ τυγχάνειν ἐπιστάσε(ω)ς
ὑπὸ Χαμαιλέοντος, ἅπ(α)ντα σχ(ε)δὸν διανοημά(τ)ων εἶναι καὶ ποητι-
κ(ῆς) χρ(ώ)ματα (scil. φήσομεν).

82 Philodemus de musica p. 17 Kemke. ἔχειν δέ τι καὶ πρὸς
φ(ιλί)αν (ο)ἰκεῖον. ἐπειδὴ γὰρ πρὸς ἔρω(τα) ἐδείχθη, κα(λ) πρὸς τὸ 30
τέλος αὐτοῦ (λ)όγον αἰρεῖν. ἐτι δ' ἐπεὶ πρὸς (σ)υμπό(σ)ια, καὶ (π)ρ(ὸς)
τὸ τέλος (αὐτῶν, ὃ) φαίνεσθαι(ι) πάλι φιλο(φροσύν)ην. εἰ δὲ (πρ)ὸς
ταύτην, καὶ πρὸς φιλίαν. ἄλλως (δὲ καὶ) τὴν (ψυχήν) ἀνίησιν (καὶ
ἀφιλαροῖ).

Idem lib. IV p. 84. πάλι δ(ὲ) λέγομε(ν), ἐπεὶ πρὸς τὸν ἔρω(τα) τῇ(ν) 35
μουσικῇν οὐθὲν ἂν ε(ύ)ρ(ο)μ(εν) (χρ)ησιμεύουσα(ν, οὐ)δὲ πρὸς φιλ(ι)αν
οἰκε(ί)ως προσφάρεσθαι

col. XVIII. (πρὸς) σ(υ)μ(π)ό(σ)ια διδόντες ἐναρμό(τ)τειν (α)ὐτήν,

20. 25 ψυχαγωγίαν Kemke, quod minime certum; fortasse εὐαγωγίαν.
23 fortasse πόσειων. 24 πρώτων scripsi, ἐρώτων dubit. Kemke. 25 αἴτινα
Kemke. 26 πεπορίσθαι Kemke.

τὸ δὲ μόνον τέλος(ς) αὐτῶν εἶναι φιλοφροσύν(ν)ην οὐ τιθέντες, ἀλλὰ καὶ τιν' ἕτερα, πρὸς τὴν ἡδονήν, οὐ πρὸς(ς) ἐκείνην χρησιμεύειν ὁμολογήσομεν· ὥστ' οὐδὲ πρὸς (φ)ιλίαν. — — οὐδ' ἀνέλῃσι δὲ τα(ῦτ)α καὶ ἀφιλ(α)ροῖ, τὰ δὲ συμπεπλεγ(μ)ένα αὐτοῖς διανοήματα. — —
 5 p. 85. οὐ μὴ(ν) ἀλ(λ)ὰ (κᾶν) ἀνιῇ καὶ (ῖ)λαφούς π(οι)ῇ, καθάπ(ε)ρ ἀπόλαυσ(ις) π(ο)τῶν τε (καὶ) βρωτῶν κα(ὶ) πᾶσα ἡδονή, φιλίας καὶ ὁμο(νοίας) οὐκ ἂν αἷτια (διδ)ο(ῖ)μεν εἶναι ο(ὗδ)ὲ ταύτῃ μόν(ον), μ(ὴ) ὑπ' ἄλλων κατὰ (τ)ὰς ἰ(λ)αφ(ό)τη(τας) ἡμᾶς μά(λι)στα γίνεσθ(α)ι δ(ι)αλυτικούς.

10 83 Philodemus de musica lib. IV p. 85 Kemke. Λακ(εδ)αιμονίους δὲ τοῖς ἀδιανοήτοις οὐ προσιέμ(εθ)α μαρτυροῦντας, ὅτι καὶ πν(θ)ό-χρηστον ἔσχον μεταπ(ε)μψ(α)σθαι Θαλήταν καὶ π(αφ)α(γ)ενομένου τῆς διχο(νοίας) (ἐλ)ῆξαν· εἰ δὴ μαρ(τυρο)ῦσιν, ἄλλο(ις) μόνον εἶπ(οντο) τοῖς πεπλακόσι (τ)ὰρ(χαῖα) καὶ μουσικοῖς· ἄλλο(ι γὰρ) ἀντιλέγου(σιν),
 15 (αὐτὸν) δελξαντες ἀλ(α)ξονεούμενον δι' ἀναθέματος, εἶπερ ἀνέθηκεν οὕτως ἐπιγράφας, ὥς (ο)ὔτοι λέγουσιν.

Idem p. 18 vs. 23 Λακεδαιμο vs. 25 καὶ λοιμ, unde pestilentiae quoque a Thaletae sanatae mentionem fecisse Diogenem Babylonium, coll. Plut. de mus. 42 p. 1046c, colligit Kemke.

20 84 Philodemus de musica p. 18 Kemke. καὶ Τέρπανδ(ρος) κατὰ μαν(τεῖον) (ἐν τοῖς) φιλιτείοις ἄ(δ)ω(ν) τῆς ταρ(α)χῆς ἔπαιψε τοὺς (Λακεδαιμονί)ους.

Idem lib. IV p. 85. οὐ πειθόμεθα (δ') οὐδὲ τῷ Τέρπανδρον κ(α)τὰ μαντείαν κεκληῆσθαι πρ(ὸ)ς κατάπαισιν ἐμφυλίου σιά(σ)εως, ἂν καὶ
 25 πᾶν πολλοὶ συμφωνῶσι περὶ τούτου τῶν μουσολήπτω(ν), οὗτος δὲ σχεδὸν μόνος (ἐ)ν τοῖς φιλιτείοις αὐτὸν ἥδοντα ποιῇ. καὶ δὴ γὰρ προ(σ)ῆκε τοὺς φιλοσόφους ὑπογράφαντας, τίνα τρόπον δύναται πα(ύ)ειν ἄλογα μέλ(η) λογικὴν διαφοράν, οὕτω πείθειν καὶ τὰ Θαλ(ήτου) καὶ Τερπάνδρου πεπαικέναι (τὰς) τῶν Λακόνων. (quae secuntur de
 30 Sybaritis ipsius Philodemi sunt cavillantibus).

85 Philodemus de musica p. 18 Kemke. καὶ περὶ Στησιχόρου δ' ἱστορεῖται, διότι τῶν (πολιτῶν) ἀν(τι)παρεταταγμένων (ἤδη) καταστάς ἐν μέσοις (ἥ)σέ τι παρα(κ)λητικὸν καὶ δια(λ)λάξ(α)ς διὰ τοῦ μέλου(ς) εἰς ἡσυχ(ίαν) αὐτοὺς μετέσ(τη)σεν. ἄλλ(ον) δὲ τινος ἔνε(κα) οὐδὲ Πιν)-
 35 δάρω γεγράφθ(αι) „τὸ κοινόν) τις ἀστῶν ἐν ε(ὐ)δία τιθείς“ καὶ τὸ Σοφο(κλέους) ἐν τοῖς Ἐπιγόνους.

Idem lib. IV p. 87. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ μὲν κα(τ)ὰ Στησιχόρου οὐκ ἀκρι(β)ῶ(ς) ἱστο(ρεῖ)ται· τ(ὸ) δὲ Π(ι)νδάρειον εἰ τῆς διχ(ον)οίας ἔπαιψεν οὐκ οἶδαμεν. — — τὸ δ' ἐκ τῶν Ἐπιγόνων μέλος ὑπο(γ)ράφομεν οὐκ

(ἀ)πιθαν(ω)τέρων ἄλλην (δ)ιάνο(ιαν· κ)ᾶν δ(ὲ) νοῶμεν ὡς οὗτος, (ἀλλ)ὰ μετὰ τῆς ἐπι(σ)ημ(ασίας τ)οῦ κωμωδογράφου ἐατέ(ον) ἐστίν.

86 Philodemus de musica p. 19 ed. Kemke. (διατ)άττει(ν) μέλη τι(νά, ὥ)στε μὴ μόνον κοινῶς (ταῦτα) πρὸς θεῶν τιμὴν (οἴκε)ῖόν (τι) ἔχειν, ἀλλὰ καὶ (κατ)ὰ τὰς διαφορὰς τῶν δ(αιμόν)ων ἄλλα πρὸς ἄλ(λ)ους. 5

Idem lib. IV p. 88. ὥστ' ἐφ' ἃ γράφει πε(ρὶ) τ(ῆ)ς εὐσεβε(ί)ας μεταβάν(τε)ς λέγωμεν, ὥς εἰ χάριν τ(οῦ τιμ)ᾶσθαι τὸ θεῖον διὰ (μ)ουσικῆς ὑπὸ τῶν πολλῶ(ν οἴ)κε(ί)αν εἶναι τὴν μουσ(ικὴν) τῆς εὐσεβείας οἰησόμεθα, κ(α)ὶ (μ)αγειρι(κ)ὴν οἰησόμε(μ)εθ(α) — — — (ἔτι δ' ἂν ἔ)ποιτο (τοῖς δόγμασι τοῦ φι)λοσό(φου τὸ μὴ οἰκείαν εἶναι), ἐπεὶ δι' 10 αὐτῆς οὐδ(ὲ) εἷς τιμᾶ(τ)ται, διότι κατὰ τοὺς Στωϊκοὺς ο(ί) πολλοὶ θεοῖς ὄντες ἐχθροὶ κα(ὶ) ἀνόητοι τὰς ἀληθε(ι)νὰς τιμᾶ(ς) τ(ῶ)ν (κρ)α-τί(στ)ων οὐδ' ὠνε(ιρ)οπολήκασιν. — — — καὶ (τ)ὸν Π(ί)νδαρον οὕτω νομ(ί)ζειν, ὅτ' ἔφη θύσων πο(ιεῖσ)θαι διθυράμβον, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ(ν) 15 τὰ μέλη διατάττο(ν)τα τῶν θεῶν ἐκάστῳ κωμικόν. — — — εἰ μὴ 15 Δ(ι)ογένης ἄρα συνεπέθετο καὶ τῷ τῶν θεῶν ἑτέρους ἑτέρα μέλη προσέειπαι καὶ πρόπειν ἐκάστοις ἴδια.

87 Philodemus de musica p. 19 Kemke. (εὐ)χρησ(τε)ῖν δὲ (λέγει) τὸ (μέλος καὶ) πρὸς (σύνε)σιν. καὶ γὰρ ὅ(ρους) καὶ διαιρέσεις καὶ ἀ(πο)δείξεις ἐ(ν) ἁρμονικῇ (π)λεῖσ(τας εἶναι) καὶ κατ' ἄλλον 20 τινὰ θεωρίαν

Idem lib. IV p. 89. καὶ τί δεῖ τᾶλλα θαναμάζειν αὐτοῦ; καὶ πρὸς σ(ύ)νε(σιν) γὰρ εὐ(χρ)η(στε)ῖν (οἶε)ται τῷ καὶ ὅ(ρους) καὶ διαιρ(ε)σεις καὶ ἀποδείξ(εις) πολ(λ)ὰς ὑπάρχειν ἐν ἁ(ρμ)ο(ν)ι(κ)ῇ), κα(θ)άπερ ὅτι μόνον διεῖλον ἢ ὥρι(σάν) τι τούτων, ἡ(μαρτη)μένον ἄλλως, κατ' αὐ(τ)ὸ 25 (δ)ὴ <τὸ> διαλεκτικῶς ἐπι(ν)γ(χ)άνε(σ)θαί (τ)ι, τῶν παρὰ τ(οῖ)ς (μ)ουσι(κ)οῖς οὐκ ἀσυνέτω(ς) καὶ κ(α)ταγελᾶσ(τ)ως ἐκκειμένων etc. — — εἰ δὲ τὴν ἀπὸ φρονήσεως (scil. σύνε)σιν λέγει οὐδὲν ἐπιδείξει τὰ τῶν μουσικῶν πρὸς ταύτην συνεργοῦντα μᾶλλον ἢ τὰ τῶν ἄλλων ἀκρι- 30 βώματα.

88 Philodemus de musica lib. IV p. 90. τ(ῆ)ι δὲ κριτικῇ λέγων (π)αραπλησίαν τινὰ θεωρίαν ἔχειν τοὺς φιλομουσούντας, οὐ μόνον ἀγνοεῖ καθόσον ὡς ἐμὲ μέλεσι καὶ ὄνθμοις πρόποντος καὶ ἀπρεποῦς ὄντο(ς) καὶ καλοῦ καὶ αἰσχροῦ κριτικὴν αὐτῶν ἀπέλειπε θεωρίαν, (ἀ)λλὰ καὶ καθόσον, εἰ τι τοιοῦτον ἦν, οὐχὶ τοῖς φιλοσοφοῦσιν ἀπε- 35 δίδου τὴν κρίσιν, καὶ νῆ τὸν Δία καθόσον τὴν κριτικὴν, ἥ τι παραπλήσιον ἔχ(ε)ιν τὴν μουσικὴν ἐφασκε(ν, ο)ὐχὶ τούτο(ις) ἀλλὰ (το)ῖς ὀνομαζομένοις κριτικοῖς(ς) συνε)χώρει. καὶ τῇ ποιητ(ικῇ) δὲ γράφων ἀνάλογο(ν εἶναι) κατὰ τε τὴν μίμησ(ιν κ)αὶ κατὰ τὴν ἄλλην εὐρ(ε)σιν,

1 fortasse: οὐκ ἀπιθανότερον ἄλλῃ διανοίᾳ. || κᾶν δὲ] ΑΛΛ pap.

κατὰ μὲν τὴν μίμη(σ)ιν οὐκ ἂν ἐπέδειξεν, κ(ατ)ὰ (δὲ) τὴν εὐρεσιν οὐ ταύτ(η) μ)ἄλλον ἢ ταῖς ἄλλαι(ς) τέχ)ναις. κατὰ μὲν(τ)οι τὸ πλ(άττεσ)θαι καὶ ἀνταποδιδόναι τ(ὸ) μ)έλος ἔστω τι παραπλήσι(ον) αὐ(τῇ)ς καὶ τῇ γραμματι(κῇ). τί γὰρ δεῖ φ(ρ)ονε

5 Ibidem p. 92. ἂ μὲντοι Διογένης φ(η)σὶν κα(τα)νοήσαντας ἡμᾶς ἀναγεγραμμένα παρ' Ἡρακλείδῃ περὶ πρέποντος μέλους καὶ ἀπρεποῦς καὶ ἀ(ρῶ)ένων κα(λ) μαλακῶν ἡθῶν καὶ κρ(ούσ)εων ἀρμοττουσῶν κ(αὶ) ἀ)ναρμόστων το(ῖς) ὑπ(ο)κειμένοις προσώπ(οι)ς οὐ μακρὰν ἀπηρ(η)μέ)ν(ην) τῇ)ς φιλοσοφ(ίας) ἡγή)σ(ε)σ(θα)ι τῷ πρὸς π(λείστα) ἐπὶ τοῦ
10 βίου χρησι(μεύειν) τὴν μουσ(ικῇ)ν (καὶ) τὴν περὶ αὐτὴν φιλ(οτεχ)νίαν οἰκείως διατι(θέν)αι πρὸς πλείους ἀρετάς, μἄλλον δὲ πρὸς πάσας, ἐκ-
θέντες ἡμεῖς ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ὑπομνημάτων — καὶ τὰ παρ' (ἄ)λλοις δὲ συγγενῶς εἰρημένα — παρεδείξαμεν ὅσης ἐστὶν γέμοντα ληρείας.

Philodemus de musica p.19 Kemke. κα(τα)νοήσαντά τι(να) τῶ)ν
15 εἰρημένων, ἐν οἷς (περὶ) πρ(έ)π(ον)τος μέλους καὶ (ἀπρεπο)ῦς καὶ περὶ ἡθῶν ἀ(ρῶ)ένων κα(λ) μαλακῶν καὶ περὶ (κρ(ούσ)ε)ων ἀρμοττουσῶν κα(λ) ἀ)ναρμ(ό)στων τοῖς ὑποκειμέ(νοις) πρ(ο)σώποις, ἅπερ ὁμολο(γ)οῦμε)-
νως οὐ μακρὰν ἀπείρ(χθαι) τοῦ φιλοσοφεῖν καὶ παρὰ — (post duos
versus)

20 (εἶ)ναι φανερόν πρὸς (πάντ)α μέρη τοῦ βίου (χρησιμ)εύειν τὴν μουσικὴν (καὶ) δύ)νασθαι τὴν περὶ αὐτὴ(ν) φι)λοτεχνίαν οἰκείως ἡ(μᾶς) δι)ατιθέναι πρὸς πλείους (ἀρε)τάς, δοκεῖν <δὲ> αὐτῷ καὶ π(ρὸς) πά)σας.

89 Philodemus de musica p.20 Kemke. ἐξ ὧν δὲ παρατίθεται
Δικ)αιόρχου λάβοι τις ἂν ὅσ(α) βούλετ)αι πρὸς τὴν ἐνεστηκν(ίαν) ὑπό-
25 θεσιν, (ὥς) τὸ τοὺς πα(λα)ιοὺς καὶ σοφὸν τὸν ῥῶδ(ον) νο)μίξειν, ὥς εἶναι δῆλον (ἐκ) τοῦ παρὰ τῇ Κλυταιμ(ήστρ)α κατ)αλειφθέντος· καὶ
... γ)νωθαί φασιν ο . . . | . . τ)ούτων ἀκούσῃ· δι' οὗ γε | . . φωνεῖ-
ται καὶ πλείο(σι)τα(τ)αι τὸ πρὸς <ς> ταῖς ἄλ(λαις) δυνάμ)εσιν τὸ
μέλος καὶ (στάσεων) καὶ ταραχῶν εἶ(ναι) κατ(α)παυστικόν, ὥς ἐπὶ
30 (τῶν) ἀνθρώπ)ων καὶ τῶν ζῴ(ων) φαίν)εσθαι καταπραῦνο(μένω)ν· διὸ καὶ τὸν Ἀρχίλο(χον) λ)έγειν „κηλ(εῖ)ται δ' ὅτις (ἐστὶ)ν αἰοδαῖς.“ παρὰ
δὲ Κ(αρσίν) ἐ)πειδὴ ἐν ταῖς ἐκ(κλησίαις) θ)όρυβος γένηται, τῶν (γλυ-
κ)υτάτων τινῶς ῥῶδ(ων) ἐξά)ρχειν, εἴτ' εἰς τοὺς (ἄλλους) γί)νεσθαι καὶ
πέρας (εἰς) ἄ(παντ)ας· οὕτω δὲ κατα(λύειν) τὸ προκείμενον· εἴτα —

35 90 Philodemus de musica lib. IV p. 105 Kemke. ἀ(λ)λὰ μὴν (θε)ὸς μὲν (ο)ὕθεις εὐρετ(ή)ς ἐγέν(ε)το τῆς μουσικῆ(ς) οὐδὲ π(αρ)-
έδωκε τοῖς ἀνθρώπο(ις), ἀλ)λ' οὕτω παρ(εξέ)μαθον ὥς πρότερον ἀπε-
δώκα(μ)εν. λόγον δὲ καὶ φρόνη(σιν) καὶ παιδευτ(ι)κᾶς ἐπ(ιστῇ)μας

7 πρ . . εων pap.
πλείοσι παρίσταται Kemke.

27 ὅς ἂν τι τούτων Kemke.
32 παρὰ δὲ — θόρυβος suppl. Gomperz et Brinckmann.

28 συμφωνεῖται καὶ

οὐδείς εὐσεβῆς νο(μίζει) τὸν Ἑρμῆν καὶ τὴν Ἀ(θ)ηνᾶν καὶ τὰς Μού-
σα(ς). ε(ἰ) δ' ὁ λόγος ἢ λογισμός ἐπῆγα(γ)εν τὴν μουσικὴν, οὐκ ἦδ(η)
καὶ χ(ρῆ)σιμ(ος) διὰ τὸ καὶ τὰ (χ)είριστα. τὸν δὲ λόγον ἂν ἀ(ξι)ῶ(σ)ι
καὶ φρόνησ(ιν) καὶ τὰ(ς) παιδ(ευ)τικὰς ἐ(πιστῆ)μας ἐν(α)πο(λ)αβεῖν,
(λεγέτωσαν) τὰς α(ἰ)τίας.

5

Libri perì ῥητορικῆς reliquiae.

91 Philodemus de rhetorica Vol. I p. 329 Sudh. (δύ)νασ(θ)αι
πιθανῶς ἐπαινεῖν, ἢν ἂν βουλώμεθα δίκαιαν, κα(ὶ) πάλιν τὴν αὐτ(ή)ν
ταύτην, ἢν ἡ(μῖ)ν δοκῇ ψέγειν· ὥστε πεῖθ(ει)ν τὸν λό(γ)ον, ὅτι εἰσὶν
ὕγιαιναί αἱ ὕφ' ἡμῶν λεγόμεναι ἢ ἐκείνων μᾶλλον, τὸν ὕγιαίνειν βου- 10
λόμενον. ἢ δὲ τοιαύτη ἐργολαβεῖν μὲν τὰ ἱατρ(ικ)ὰ ζητοῦντι, (φη)σίιν,
(οὐ)κ ἂν ἄ(χ)ρηστος (εἴη), πρὸς (δὲ) τὸ ὕγιαίνειν (οὐθὲ)ν (ἂν συμ-
βάλλ(οι)το.

92 Philodemus de rhetorica Vol. I p. 329 Sudh. (εἰ δὲ τῷ ῥή-
τορι ἡκισ)τα τῶν κατὰ (δό)ξαν ἀληθῆ φαίνεται εἶναι προσήκον, ἀντι- 15
(θ)εῖναι τὰ κατὰ ματα(λ)αν δό(ξ)αν ὑπόκωφον ἦν οὐ . η|τά τε μὴ τὴν
ἀναφ(ο)ρὰν ἐπὶ (τ)ὰς ἐν(α)φ(ρ)ε(λ)ας λαμβάνοντα καὶ (τὸ μὴ)δὲ τούτων
τελέως ἐ(λ)λ(εῖ)πειν τοὺς ῥήτορας. ἀλλὰ μὴν ἐν τῷ κατασκευάζειν τὸ
προκε(λ)μενον πρὸς οὐθὲν ἔο(ικ)εν ἀπὸ τῆς μουσικῆς ἐπάγειν. οὐ
γὰρ ἦν φαν(λ)ότερα τὰ κατ' αὐτ(ή)ν (τ)ῶν ὑπὲρ ὧν ἐποίει τ(οὺς) λο- 20
γισμο(ύ)ς, ἀλλὰ ταῦτα (μὲ)ν εὐπαρακολ(ο)ύθη(τα) πᾶσιν ὄντα etc.

93 Philodemus de rhetorica Vol. I p. 332 Sudh. ἑαυτοὺς καὶ
ἐ... μ εὐμαθ(ε)ῖς (ο)ὐ πείθουσιν), ἀλλὰ πᾶσα ἡ μελέ(τ)η ἐσ(τ)ι(ν)
αὐτῶν πρὸς τοὺς (ὄ)χλους καὶ τὰ δικαστήρια· (ὅθ)εν δὲ πρὸς ἑαυτόν
τι ἐρ(εῖ), οὐθὲς ἐπιμέλεται οὐδὲ πρὸς συνήθη, πρὸς νόον, πρὸς γν- 25
ναῖκα· καὶ μὲν δίκη γένηται πέντε μνῶν, μ(ε)λετῶσιν καὶ ἐντελ(νο)ν-
(ται), ὅπως πείσουσιν· (τὸν) δ(ε) πον διὰ κενοδοξί(α)ν εἰς μοχθηρὰς
ἐπιθ(υμ)ίας (τ)άλλαντον μέ(λλ)οντ(α) ἀναλίσκειν καὶ (μετὰ τ)ούτου
ἑαυτὸν προσα(π)οβάλλειν, (ἢ τ)ῆς (γ)υναι(κ)ος ἢ τοῦ νί(ο)υ etc.

94 Philodemus de rhetorica Vol. I p. 333 Sudh. ὥς ὁ (πελ)θων 30
ἀναμέ(ν)ειν ἐν (Μ)αραθῶν(ι Λακεδαι)μονίους· „τί οὖν ἐπι(χ)ειρεῖς“;
ἐρωτήσαντος, ἔφη ὅτι „τὰ στενὰ καὶ τὰς παρόδους καταλή(ψ)ονται
(καὶ) τὰ ὀχυρώματα ἐκπολ(ιορ)κήσουσιν.“ „Ελήλυθας οὖν“ εἰπόντος
„εἰς Μαραθῶνα“; „Οὐκ“ ἔφη. „Ἀλλ' ἀ(κ)ήκοα(ς) ἐπιμελῶς περὶ τοῦ-
(του) τ(οῦ) τ(ό)που“; τοῦ δ' ἀνανε(ύ)σ(α)ντ(ος) „Τί οὖν, εἶπεν, ἐπι- 35
χε(ιρ)εῖς οὐ(δ') εἰδώς, εἰ εἰσίν“; (τ)οιοῦτοί εἰσιν οἱ σύμβου(λοι) οἱ

4 ἐναπολαβεῖν scripsi, ΔΥΟ . ΑΚΕΙΝ pap. 10 ἐκείνην pap. haec videntur
Diogenis pravam rhetoricam pravae medicinae exemplo illustrantis. 15 ἡκιστα]
γα pap. 16 fortasse: εἶδη. 20 αὐτ . ΑΕ pap.

(πολ|λο)ῦ δέουσιν, εἰ μὴ πο(ν ἄ)|φωνοὶ διὰ σωματι(κ)ήν νόσον ἢ ἀχαν(ε)ῖ(ς ὑπ)ό τινος πά(θo)υς (γεγεν)η(μ)ένοι.

Hac Philodemi refutatione probatur Diogenis verba esse, quae leguntur p. 343. ἄλλοι δὲ (μι)κρῶ(ι εὐ)λαβέστερον τὴν πρῶ(την ἐ)παγγέλλονται καὶ ὁμῶς τοιαῦτα συν(γ)ραφόμενοι οὐ μόνον κατὰ τὰ πράγ-
μαθ' ἡ(τ)ῶνται ἀλλὰ καὶ κα(τ)αλαληθέντες πολλ(ά)κις ὑπ' ἰδιωτῶν,
οὐ(δ)ἐ(ν οὖ)τως ἐστὶν πει(σ)τικ(ὸν ὦ)ς ἀλή(θ)εια καὶ ἡ (περὶ τῶ)ν
πραγμάτων (ἀμ)ε(π)τω(ς ἐμ)πειρ(ι)α.

Ad ultima verba referri videntur, quae Philodemus disputat p. 346:
ἐμ(ειρ)ία ἀμετάπτωτος ἐστὶ· (τοῦ)ν(αν)τ(ι)ον δὲ οὐ τῶν ῥητόρων, ἀλλὰ
τῆς Διογένους καὶ τῶν ὁμοίων ἐπαγγελίας ὑπὲρ τοῦ ῥήτο(ρ)α κα(ι)
μόνον εἶναι τὸν σοφὸν (ἀ)πο(φ)ατικόν. οἱ μὲν γὰρ | ... ἀκασὶ τὴν
ἀλή(θ)ε(ιαν) ἐκάστου (τῶν πό)λε(ι συμ)φερόντων κατὰ (τὴν ἰστο)ρίαν
τῆς ... etc.

100 Philodemus de rhetorica Vol. I p. 346 Sudh. — — εἶναι 15
Φίλωνος, ὃ (Δημ)ήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐν (τ)ῷ περὶ τῆς ῥητορικῆς ἔτα-
(ξ)εν, ἴσως τὰ πράγματ' ἄλλα. κατ' αὐτοῦ δὲ καὶ τὰ περὶ θατέ(ρο)υ
Φίλωνος. ε(ι)τε γὰρ ὁ μᾶλλον εἰδῶ(ς τῶν) εἰδόντων μὲν αθ',
ἡ(τ)ον δ' εἰδόντων ἀφείλ(ε)το τὴν ἐργολαβ(ίαν) τῷ ἀνασκε(ν)άσαι,
. κοι ... | σει τὸν (δ)λω(ς) ἄπει(ρον) σοφὸν τῶν πολιτικῶν ὁ τὴν ἔκραν 20
ἐσχηκῶ(ς) ῥήτωρ ἐμ(ειρ)ίαν ἀ(πὸ) τῶν . εω (καὶ) δυν(ν)ά-
μενος etc.

101 Philodemus de rhetorica Vol. I p. 347 Sudh. — — λειν
μᾶλλον(ν) πλανω(μ)ένων ἢ μὴ πλ(ανω)μένων, ὑπ(ὸ) Διογένους (δὲ
καὶ τῶν πα)ραπλησίων σχεδὸν(ν) δι|ὰ τ(ῶν) λεγομένων (ἐ)ξαπατᾶσθαι, 25
καὶ κατ(α)κενασ(τ)ικὸν φέρει το(ῦ μ)ὴ πλανᾶν τοῦ(ς) ῥήτο(ρ)ας, ἀλλὰ
τὰ λι το ... | πείθειν κα(τὰ τὸ πλ)εῖσ(τ)ον· πείθειν etc.

102 Philodemus de rhetorica Vol. I p. 348 Sudh. τοὺς με(γά)-
λους (τῶν) προ(τέρο)ν ῥη(τ)ό(ρων) κατὰ σύνεσιν ἐξηκέναι πολιτικὴν
καὶ με(γ)άλ(η)ν εὐα(γω)ρίαν ταῖς (π)ό(λε)σιν (ἐν)απερ(γά)σασθ(α)ι 30
β(ιω)τικὴν· τοῦ(ς) ν(ῦ)ν (γ)ὰρ (post duos versus:) οἱ δὲ καὶ etc.

Col. LIII, 9. καὶ πρὸ(ς ὅ)λον τυρ(χάν)ο(ν)σι, (μ)ηθὲν μαθόντων
(π)οτ(ἐ) . ασ | θην, μὴ(τ' ἀπὸ τῆ)ς ἐμ(π)ει(ρ)ίας ἐν(δὲ)ξ(ων) γερονό-
των μὴτ' ἀ(πὸ) τοῦ καλῶς (ἔχοντ)ος (π)οσερχομέ(ν)ων ταῖς ἀρχαῖς,
ἀλλ' ἀ(πὸ) | περὶ λαλήσεως 35

Col. LIV. (καὶ τοῦ)τωι π(αρα)πλήσιοι τινες οὐ(θ)ὲν μα(θ)νό(ν)τες.

1 μηπο|γεινοι pap. 12 ἐωράκασι Sudham. 18 πράγμαθ' Sudh.
19 αφειδ...|το pap. 20 fortasse (ἀ)ποστερη|σει. || ὄλω] ρα...σ pap. 25 σχε-
δο . N | AIE . ΛΕ pap. 27 fortasse: τὰ λησιτελέστερα. loquitur Philod. de scrip-
tore qui contra Diogenem pro rhetoribus pugnaverāt. 29 ἐστηκεναι pap.
30 ο...σιγ...ιαγ...σθ...ι pap. 33 Ε . AN | TIAC pap., unde ἐ(ν)αντίας Sudh.

ἐμπείρω(ς γὰρ ἔχειν (κ)αὶ ἀπὸ τοῦ κ(αλλί)στου προ(σέ)ρχεσθαι ταῖς ἀρχαῖς, ἀπείρω(εσθαι δὲ μὴ) τοὺς τελείους κα(τ' ἀρετὴν) καὶ (τ)ὰς πόλ(ει)ς θν(νατοὺς) βρ(αβ)ε(ύ)ειν. ἀλλὰ (τὴν) μὲν ἰστορίαν.

103 Philodemus de rhetorica Vol. I p. 350 Sudh. τὸ δὲ τοὺς
5 ἀρχα(μ)έ(νο)υς ἀπὸ τοῦ δύνασθαι σιωπᾶν, ὥ(ς) παρὰ Ξενοκράτει, μονωτάτους καὶ λέγειν εἰδέναι — ταῦτο γὰρ ἐκότερον εἶναι — τί(νι) προ(σ)έχο(ν)τες, ὃ πρὸς θεῶν, πιστεύομεν, εἰ μὴ τῷ Ξενοκράτην οὕτως (ἐ)π' Ἀντιπά(τ)ρου καὶ τῶν συνέδρων διαλεχθῆνα(ι, καθά)π(ερ ὁ) Φαληρεὺς (ἰστορήκεν ἐν τῷ) (περὶ τῆς ῥητορικῆς);

104 Philodemus de rhetorica Vol. I p. 350 extr. Sudh. κ(αὶ) τοὺς
ἐ(πι)σημ(ο)τάτου(ς τῶ)ν (ἐμ)πρά(κ)τ(ων ῥ)ητό(ρ)ων, δι(ὰ τὴν) ἐ(μ)φαι-
νομένην ἐκ τῶν φ(ι)λοσόφων συνερ(γ)ίαν, ἡχθ(αι) παρ' αὐτ(ῶν), ὥ(σπερ)
Πε(ρι)κ(λ)έα καὶ τινας ἄλλους ἄρχον(τας καὶ) Δι(μο)σθένην, καὶ (οὐ)-
δὲν φ(ι)λ(ημ)ελῆσαι τοι(οῦ)τον, οἶον (Σω)κράτε(ι) παραβαλόν(τας) Ἀλκι-
15 (βι)άδ(ην) τε καὶ (Κρ)ιτία(ν). τῆς (δ') αὐτῆς ὕ(λης) τ(ὴν) τῶν ῥη(τό)-
ρων ἔχ(εσθαι) etc.

105 Philodemus de rhetorica Vol. I p. 351 Sudh. -λαις τὴ(ν) |
ἀ. . ντ. . ι ιν (παρ)εισ(ῆ)γ(εν' τοῖς δ' ὅπλοις οὐκ ἔο)ικεν. τὰ μὲ(ν)
γὰρ οὐθὲν εὐφυνὲς προσφέρεται πρὸς ἀπάτην μεμηχανημένον, ἡ δ(ὲ)
20 τῶν ῥη(τό)ρων εἰσαγωγὴ πάντα (τ)ὰ θεωρήματα πρ(ὸς) τοῦτ' ἔχει τεί-
νο(ντα) καὶ κατὰ τὸν Ἡράκλειτον κοπίδων ἐστὶν ἀρχηγός.

p. 354 col. LXII. τὰ (μὲν γὰρ οὐθὲν) εὐφυνὲς ἔχε(ι) πρὸς ἀπάτην
μεμηχα(ν)ημέν(ον), ἡ δὲ τῶν ῥητόρων (εἰ)σ(α)γωγὴ πάντα τὰ θεωρήματα
πρὸς τοῦτ' ἔχει τείνοντα καὶ κατὰ τὸν Ἡράκλειτον κοπίδων ἀρχηγός.
25 πῶ(ς) γοῦν ἔστ(ι)ν, χωρὶς τοῦ πάντ' ἐπιδείξει τὰ θεωρήματα, πρὸς ὃ
λέγει τείνοντα (μᾶλλον ἢ) μὴθὲν ἀπλῶς εἰπεῖν; ἢ τίς ἀ(ν) τ(ὸ) π(ρ)ό-
τερον τοῦτ' ἀν(έ)χοιτ'), ἀπὸ τοῦ ῥη(θ)ησομένου κα(ὶ) λεγο(μέ)νου πρὸ(ς)
αὐ(τῶ)ν etc.

p. 355 col. LXIII. τάχα δ' ἴ(σω)ς ἀ(φορμὴν) τιν' (οὐ)τω(ς) δι-
30 ὠσιν ἐν(ί)οις πρὸς ἀπάτην τῶν ἀκο(υ)όντων. „ἀλλὰ νῆ Δία τοῦ(τ)ο
τοῖς ὅπλοις, ἐρεῖ τις, οὐ συμβέβηκεν, (τ)ὸ δι(ιδ)όναι πρὸς ἀπάτην ἀφορ-
μάς.“ οὐκοῦν τοῦτ' ἐχρήν, ἐ(γὼ φ)ήσω, λέγειν συμβεβηκέναι τοῖς τῆς
ῥητορικῆς θεωρήμασιν, μᾶλλον δὲ τισίν, ἀλλ' οὐ τὸ πάντα καὶ τὴν
εἰσαγωγὴν εἰς τοῦτο τείνειν.

106 Philodemus de rhetorica Vol. I p. 352 Sudh. δι(ὸ) κιν)άδοις
35 Ἀριστοφάνης α(ὐ)τοὺς ε(ὶ)κά(ξ)ει etc.

col. LIX. (τῶν μάλιστα) π(επ)ι(σ)τευμένω(ν εὔ) ἱστορία(ν) γ(ρ)ά-
φειν, (οὐκ ἀγ)ενοῦς τινος καὶ ἀ(ν)ε(πιγρ)άφου παρ(α)τιθεῖς. (οὐ μ)ό-

3 Al pap. θν(νατοὺς) scripsi.
Diels.

5 ἀρχα. θ. ν.

21 Heracl. frg. 81

νον δ' Ἀλ(έξ)αν(δο)ον ἡρέθιζ(ο)ν, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρ(α). κον....
...ων κωμωδοποιὸν (τῆ)ς εἰς τοὺς ῥήτορας ... μνησθεῖς (βλα)σφημίας,
ᾧθεν, φη(σίν, ο)ὐ κακῶς μο . οκ . υ . νην ε πε ρε ατο . .
δοπ . η . νε.

col. LX. ἐπιφερ | προσδο(κ)ῶν τ | νῦ(ν) 5
γε διαμ(α)χ | φιλοσόφωι χαρ(α)κτῆρι | πε . ει πρὸς ορον τὸν
φιλόσοφον. οὐ μὴν ἀλλ' ἔτι (τ)αὐτὰ πάντ' ἐπ(ι)μελῶς ἐπικόψομεν, εἰ
κα(ι) δι' αὐτοὺς ἀναγκα(ξ)όμεθα καὶ αὐτοὶ π(ω)ς τὰ παραπλήσια
π(άντ)α λέγειν. τίς γὰρ οὐκ ἂν διετράπ(η τὸ)ν Διογένο(υ)ς (ἐ)πη-
(ρεασ)μόν, μὴ πιθανώ(τερο)ν προσφέροντα κα(τ' αὐτῶ)ν ἢ ὁ Π(ῶ)λ(ος)? 10
εἰσῆκ(ται) παρὰ Πλάτων(ι) ἃ — —

col. LXI. τὸ δ' αὖ φῆσαι τὸ ῥηθὲν ὅμοιον εἶναι τῷ λέγειν
(ὥς | οὐδὲν) κωλύει τὴν μέθοδον εἰδέναι, καθ' ἣν . περ(γ)α ποιούσι καινὰ
(φ)αίνεσθαι καὶ καθ' ἣν (ἀ)ποτέμνουσι βαλλάντι(α), μὴ μέντοι χρῆσθαι
κα(τ') ἀνθρώπων, ἀλλ' ὅταν χρ(ε)ία γένηται, ταῦτόν (ἐ)στιν τῷ μῆδ(εν) 15
ἔ(χ)ειν ἀντειπεῖν. εἰνα(ι γὰρ) αὐ(τ)ῇ χρῆσθαι (π)ρὸς(ς | . . ν
καὶ π(ρ)ὸς(ς) σο — —

col. LXIX p. 359. τὰ δὲ λεγόμενα (α | κατὰ) Δημοσ(θε)ν(ο)υς καὶ
Ἀνκούργον περὶ τῶν Ἀ(ρ)πα(λ)είων ψευδῆ πειράσσονται δεικνύειν, (δν)
δὲ τῶν μάλιστα πεπιστευμένων ἱστορι(ο)γράφων γράφειν ἃ φησιν λέ- 20
γει[ν], καὶ π(ά)ντως ἀσημύτατον εἶναι δια(τε)νοῦνται καὶ δυσμενῆ καὶ
τὸ πέρας ἀ(ν)αι(δ)ε(ί)ας. ἀπαρν(ή)σονται δ' εἰκότως καὶ Ἀλέξανδρον
αὐτοὺς ἡρεθ(ικέ)να(ι καὶ τὸν πατέρα (πολ)ὺ πρότερον ἐπ — —

107 Philodemus de rhetorica Vol. I p. 355 Sudh. (καὶ μὴν)
περ(ι)ο(υ)σίαν καὶ σῶ(μα)τος (ι)σ(χ)ὺν κα(ι κ)άλλο(ς) καὶ (μν)ρ(ί) ἄλλα 25
προφέρειν (εἰ)χεν ἄ(ν) τις, ἀφορμὴν μ(έν) τισιν εἰς ἀδικίαν ἀ(ν)θρώ-
πων διδόντα, τετιμημένα δὲ χάριν ὠφελίας καὶ παρεχόμενα πολλοῖς,
χρηστὰ δὲ λεγόμενα καὶ ὑπὸ Διογένο(υ)ς. εἰ δ' ὅντως ἀμιλ(λ)ᾶσθαι
δυνατός ἐστιν ὁ ῥήτωρ καὶ τὴν σιωπ(ήν) — —

col. LXV. (ταύτῃ) μὲν δυνήσεται τις καὶ τοῦς Στωϊκοῦς, (εἰ 30
μὴ) κα(ι) τοὺς φιλοσόφους ἅπαντας λέγειν ὁρᾶσθαι τοιοῦτους καὶ ἐπι-
δεικνύειν τινὰς ῥήτορας οὐ τοιοῦτους, εἰ καὶ παιδα(ρ)ιωδῶς οὐτ(ος,
προσδο)κ(ή)σας ὑποπτευθ(ή)σεσθαι (ἢ) ἀπαντηθ(ή)σεσθαι, τοῦτο προσέ-
θηκ(εν) „εἰ(ἂ)ν μὴ τις οἰκείας ἤτ(των) ἤμ(η) φύσε(ως).“ τοῦς
ἀπολα(ύ)οντας ἑαυτ(ῶν) ἀν(θρώ)πους καὶ λόγους· | ξ α . εν . ι 35
καὶ δι- etc.

108 Philodemus de rhetorica Vol. I p. 357 Sudh. — καθ(ά)περ
ἐν Λα(κε)δαίμονι, φα(ν)ῆναι τοὺς ῥήτορας ἡ(τι)ᾶτο· ἄλ(λ)αι δὲ πολλὰι

1 ATAP pap. 9 MEN pap. 10 KA ΑΠΟΗ . . AC pap.; fortasse:
ἢ ἃ Γοργίας ut voluit Gomperz (cf. Sudh. Vol. II p. XXII).

συντυχία καὶ (π)ονηρίαί πάντη διὰ τῶν ἀνθρώπων. (ἐ)ῶ γὰρ ὅτι κα(ι) ἀπὸ φιλοσοφίας ὥρμ(η)μένου(ς) ἔχ(οι) (ἄ)ν ἐπιδεικνύειν τινὰς αἰ-
τίλους κα(ι) συναιτίλους τῶν εἰρημένων. εὐπορήσουσι δὲ καὶ δημοκρα-
τίας ἐκ τυραννίδων παραφέρειν (καὶ) φυλακὰς ἐκ πολ(εμίων) καὶ
σωτηρία(ς) ἐκ τῶν μεγίστων συμφ(ορῶν) τοὺς) ῥήτορας) ἐξευρηκότας.

col. LXVII. (ὁμο)ίως Ἀ(θῆ)νη(σι) τὸ γένος) ἐφύετ(ο) τὸ) τῶν τυ-
ράννων, ὅπου πλείονες ἐγένοντο ῥ(ή)τορες ἢ συλλήβδην κατὰ τὴν
ἄπασαν οἰκουμένην, ἀληθὲς εἶναι δύναται τὸ μηδεμίαν π(ό)λιν νῆ)
Δία ῥήτορας ἐκ δημοκρατίας εἰς τυραννίδα περιστῆσαι. σιωπῶ γὰρ
10 ὅτι καὶ τὰς (αἰ)τίας ἄς φα. | .ας ὑπέγραψε, κοινὰς (μὲν) εἶναι καὶ
παντὸς ὄχλου συμβ(ή)σειτα(ι)

109 Philodemus de rhetorica Vol. I p. 358 Sudh. ὁ δ' Ἀ(ίσχί)-
νης οὐκ ἂν ἐπετ(εῖ)μα τοῖς Ἀθηναίοις ὅ(τι) Δημοσθένην οὐχ ὥς τοὺς
περιτρέψαντας τῶν πορθμέων ἐκώ(λ)υ(ον) ἐπευθύνειν ἀνατε(τρ)αφότα
15 τὴν Ἑλλάδα· κ(α)κῶς Διογένην ἐροῦσιν λέ(γει)ν „οὐ χρῆσθαι τοῖς
αὐτοῖς ῥήτορσι τοὺς Ἀθηναίους.“

110 Philodemus de rhetorica Vol. I p. 359 Sudh. ῥήτ(ο)ρας δὲ
ἐκβεβληκέναι καὶ τεθανατωκέναι τὰς Ἀθῆνας. εἰ δ' ἔναι καὶ ῥήτορας
ἐκώλυσαν προσίεναι, μὴ μόνον συμβουλεύειν, ἀλλὰ πολλὰς καὶ τὰς
20 μεγίστας διατελεῖν αὐτοῖς χρωμένους. καὶ πάλιν τοὺς ῥήτορας μὴ πάν-
τας ἀνχοῦντας, ὥς ἔφη οὗτος, ἐπιτηδ(εύ)οντας δια)τελεῖν τόλμαν. καὶ
(γὰρ) τῶν ἄλλων (τ)οὺς (μὲ)ν κακουρ(γ)εῖν, τοὺς (δὲ) καὶ τὰγαθὰ πως
πελ(θεῖ)ν.

111 Philodemus de rhetorica Vol. II p. 202 Sudh. τῶν μὲν (γ)ὰρ
25 παναρέτων, οἷον φατέ (τ)οὺς πολιτικούς ὑπάρ(χειν)· εἰν (ο)ὕδεις οὐ-
δὲ Φωκίων, ἂν ἄρα δόξῃ καλεῖσθ(αι), ὅν) ἔφη δῆμο(ν) γ)ενέσθ(αι) (σω-
τῆρα) | διὰ τῶν ἑαυτοῦ λόγων, (κατὰ) Διογένην (π)ανάρε(τός) τις) ἦν.

112 Philodemus de rhetorica Vol. II p. 203 Sudh. ὅ)ταν μὴ τ(οῦ)
κα(λοῦ) χάριν προ)σέρχονται τ(ῶ)ι πολι(τεῦ)εσθ(αι), τ(εωρ) | . . ον . ηγο
30 . . . ενοι, καθάπερ ἐν τῇ(ι) Σκνθ)ῶν ἐρημία δι(α)λεγόμενος οὕτως γρά-
φει. (τ)ὰ μὲν (γ)ὰρ ἄλλα π(α)ρεῖσθ(ω), (ἐ)πεὶ τόν γε σ(υναρ)μόττοντα
λόγον ἐ(ξηγ)ήσάμεθα πρότερον δι(ό)τι οὐ) τοῦ καλοῦ χάριν προ(σέρ)-
χε(σ)θ(αι) δεῖ τ . . . ων τ . . | ACCTO . . νει (post duos versus: ὁ νο)ού-
μενος δ' ὑπὸ τῆς (Στ)ο)ᾶς οὔτε γέγονεν (οὔτε) ἔσ(τι)ν οὔτ' (ἐ)στ(αι)
35 ποτέ etc.

113 Philodemus de rhetorica Vol. II p. 204 Sudh. μετὰ δὲ ταῦτα
λίαν ἐπε(ν)ήνεκται ἄ)πιστ(ον)· „δῆλοι δ' οὐ μετέχον)τες (τῶν) τοιούτων
ἐπιστη)μῶν, (ο)ὕ(τε) ἀναλίσκοντες) χρόνον(ο) οὔτε δ)απ(άνην) οὔτ' ἀσχ(ο)-

15 Aesch. contra Ctesiph. § 158.

21 ΕΦΗΝΤΩC pap. || ΕΠΙΤΑΔΙ . Ε

... | ... T pap. 25 οἷον<ς> Sudh., fort. εἰ οὐ φατέ. || δεῖν Sudh.; fort. ὦν.

26 δημο . γενήσθ pap. locus nondum satis expeditus.

λίαν ὑπομέ(νον)τες ἕνεκα (τ)ῶν τοιούτων οὐδ' ὑποτάττοντες ἑαυτοὺς οὐ(δε)νὶ πώποτε τῶν τὰ το(ιαῦ)τα ἐπανγελλομένων.“

114 Philodemus de rhetorica Vol. II p. 207 Sudh. τό τε (φά-) σκειν δ(ια)τετελεκέναι(ι) τοὺς ῥήτορας φαίνοντάς τε καὶ ε(ὐ)θύνοντας (καὶ εὐθ)νομ(έν)ους, πικρία (καὶ ἐπ)ηρεία ἐστὶ χωριζομέν(ων) ἀνθρώ- 5 πων. τοὺς (γ)ὰρ ἐπισήμους αὐτῶν εὐθυνακότας μὲν ποτε κα(ὶ α)ὐτοὺς ὑπεσχηκό(ας) ε(ὐθ)ύνα(ς) καὶ παρε(ιλ)ήφ(α)μ(ε)ν καὶ (ὁ πολ)ιτικός φιλεῖ βίος τὰ το(ια)ῦτα π(ά)σχε(ιν) τε καὶ πράττειν κα...ογ. | νη-μενο etc.

115 Philodemus de rhetorica Vol. II p. 208 Sudh. εἰ δὲ μόνος 10 Διογ(έν)ης δῆμον ἰστόρηκε (πραγ)ματ(ικὸν) μὲν αὐτῶν ο(ὐδ)έν(α) λαβόν)τα, διὰ παντὸς δὲ πρ(ὸς) χ(ά)ρι(ν) ὁμιλ(ο)ύντας καὶ τό(γε) θεω-ρικὸν δ(ιδόν)τας (ἢ κ)ατ' ἄλλον τρό(π)ον (τ)ὰ (κοινὰ) δια(νέμ)οντα(ς), ἴσ(ως) βέλ(τι)στ(ον) ἔχ(ο)μ(εν) οἱ μὴδ(έ)ν ἰστο(ρηκ)ότες τ(ῶν) περὶ τοὺς (ῥή)τ(ορας)· τὸ μ(έ)ν γὰρ ἐν(ί)ονος τοιούτου(ς) γε(γονέν)αι, (π)ολλοὺς 15 δὲ καὶ πραγματικὰ (συ)μβεβου(λε)υκέναι καὶ δι(άνο)μι(αν) ἐνβρι(θ)ε-στέραν ἔχοντ(α καὶ μ)ετὰ παρῳήσιας πολλῆ(ς) πεπολιτ)εῦσθαι καὶ πε-π(ολεμ)ηκέν)αι τοῖς τὰς νεμῆ(σεις τῶν) κοινῶν εἰσηγού(μενοι)ς, καὶ τὰς ἰστορίας ἐδο(ξά)ζομεν ἡμῖν μαρτυρήσειν.

116 Philodemus de rhetorica Vol. II p. 209 Sudh. ἀκ(ο)λούθως 20 δὲ τούτοι(ς)· „ἱκανόν, (φ)ησί, εἶναι δεῖ τὸν πολιτικὸν ἄρχειν τὰς κατὰ πόλιν(ν) ἀρχάς, ῥήτω(ρ) δ' οὐ δύναται“ etc.

col. VII, 7. οὐ μ(ή)ν δ' γε τῆς ἰδιωτέρας τυν(χά)νων προσηγορίας πολιτικὸς ἐπὶ τὸν (στρα)τηρεῖν δυν(άμ)ενον καὶ ναυαρχεῖν (ἐπι)δια-τείνει etc.

117 Philodemus de rhetorica Vol. II p. 210 Sudh. ἔτι καταγε- 25 λά(στω)ς φησὶν „τῆς μὲν ῥητορ(ικῆς) ἀν(τι)ποιουμένης ο(ὐ) (π)αν(τὸς) τοῦ (π)ολιτικοῦ καὶ οὐ...νου, τοῦ δ' ἰδί(ως) καὶ κ(α)τὰ πρό(λει)ς συμ-βουλευ(ειν) deest unus versus τὸν σοφ(όν) (ἀ)ρχειν (ἀπά)σας τὰς κ(α)τὰ πόλιν ἀ(ρχ)άς post tres versus:) οὐ μόνον (τὴν) | ..αν φρό- 30 νησιν ἐξ | εν, οὐδὲ μόνον(ν) ἀγα(θ)ός ἐσ(τιν) διαλεκτικὸς καὶ γραμματικὸς(ς) καὶ πο(η)τῆς καὶ ῥήτωρ καὶ τε(λεί)ως μεθο(δ)ικός ὁ καλὸς ἐπὶ πάσα(ις) γ(έ)γον(εν) ταῖς τέχν(αι)ς, (ἀλλ)ὰ καὶ πρὸς τῷ συμ(μ)έ-ροντι τῶν π(ό)λεων· (οὐδὲ τοῖς οἰκοῦσι τ)ὰς Ἀθήνας (μό)νο(ν) ἢ Λακε- 35 δαίμονα συμ(πο)λ(ι)τε(ύ)ει· ἀ(φρ)όνων γὰρ πολιτ(εῖ)α οὐκ ἔσ(τιν) οὐδὲ νόμος· ἀλλὰ τῷ | ἐκ (θ)εῶν καὶ σο(φ)ῶν συστήμα(τι, ἢ) καὶ βα(σι-

8 fortasse: κα(ὶ γ)εγ(ε)νημένο(ς). 11 δομον O, AN... N, δι λ. on legit Sudh. 14 τισ pap. 24 hinc intellegitur quid post δύναιται exciderit.

28 fortasse: συμ(μ)όρον. || κ. τα. το pap. 31 τὴν (ἰδίως λεγομένην) φρόνησιν ἐξ(η)ρίβωκ)εν vel tale quid. 35 συμ... AN, συμ... ΔΥΕΝ O. || πολιτι N, πο- 36 λης O. 36 ᾗ] τω legisse sibi videtur Sudh.

λ)ε(ὐ)ς εἶν(αι λέ|γεται) καὶ στρατηγὸς καὶ κατὰ (γῆ)ν καὶ κατὰ θάλα(τταν κα)ὶ ταμίας καὶ πρά(κτωρ καὶ τ)ὰς ἄλλας κατὰ τρόπον (οἰκο)νομεῖν ἀρχάς, ἐπειδὴ (τὸν) πολιτικὸν ἐξ ἀνάγκης δεῖ καὶ τὴν ἀπάντων τ(οῦ)των ἔχειν ἐπιστήμην.“

5 118 Philodemus de rhetorica Vol. II p. 214 Sudh. τ(οὺς) μὲν ἀπο(τέμ)νεσθαι τὸ συμβουλευτικὸν αὐτ(ῆς) μέρος(ς), τοῦ(ς) δὲ τὸ δικα(νικόν), το(ὺς δὲ) τὸ κατὰ τὰς ἀρχά(ς) ἔμπειρον, ὥς ἐπὶ ἱατρ(ικῆς) ἔχει (καὶ) ζωγραφί(ας) καὶ τινω(ν ἄλλω)ν (τε)χνῶν· καὶ τοὺς περὶ Δη(μο)σθ(ένη)ν καὶ Δημάδην τὸ συμβουλευτικὸν(ν) καὶ δικαν(ικόν)ν
10 εἶδος ἐκπεπονηκ(ότα)ς εἰκό(τω)ς ὑπ(ὸ τ)ῶν (Ἀθ)ην(αί)ων οὐκ ἐνπ(ι)στεύεσθ(αι τὸ) μέρος, οὗ τ(ῆ)ν (ἐμπειρία)ν οὐκ ἔσχον.

119 Philodemus de rhetorica Vol. II p. 216 Sudh. πρὸς τὸ καλῶς πρεσβ(εύειν συ)νεργε(ῖ)ν τὴν ῥητορικὴν. „Λακεδαιμόνιοι, φησὶν, καί(περ) ἐκπαίζοντες αὐτήν, δ(ιὰ) τῆς τυχούση(ς) ἐντε(ύξεω)ς οἰκονομ(οῦ)νται π(ᾶν ὃ θ)έλουσιν.“ (προ)ῶτον μ(ὲν οὖν) οὐ δώσει τις οἰκονομεῖ(σθ)αι πᾶ(ν) ὃ θέλουσιν Λακε(δ)αι(μ)ονίους ἀπὸ τ(ῆς) τυχούσης (ἐ)ντεύξεως, οὐδ' ε(ἰ)δ(έν)αι (φ)ήσει καλῶς πρεσβ(εύειν, καὶ παρὰ ταύτην τὴν (αἰτ)ίαν οὐκ εἰδέναι, διότι (τ)ῆς (ῥ)ητο(ρ)ικῆς οὐκ (ἐπ)εμελή(θ)ησα(ν), ἀλλ' ὑπὸ Διογένους εἰκῇ (τα)ῦτα περιφ(έρεσθ)αι· καὶ
20 συγχωρηθῇ δὲ ἐ(πιτ)ε(τεν)χέναι κ(α)τὰ πρεσβείας αὐτούς, ἀλλὰ π(ὼς) δέδεικται γ(έν)εσθ(αι αὐτοὺς οὕτως ἀ)πείρους τῆς (ῥ)ητορικῆς ὥσ)τ' ἐ(κπ)α(ί)ξειν (αὐτήν etc.

120 Philodemus de rhetorica Vol. II p. 218 Sudh. ἐάν τε διὰ τοῦ(το μὴ φῆ) τὴν πολιτικὴν ῥη(τορικ)ήν εἶν(αι) πάντως, ἐπειδὴ (τι)νες
25 οὐκ ὄντες ῥήτορες καλῶς προ(ε)σβέ(ουσιν), τό(γε) τὴν ῥητορικὴν οὐκ εἶναι καὶ πολιτικὴν (πῶ)ς προσήκται;

121 Philodemus de rhetorica Vol. II p. 218. „ν(ῆ) Δ)ὲ ἀλλὰ καὶ Ἀθηνά(ιοι) κα(ί)περ ὄντε(ς) φιλορήτορες(ς) ἤδη προσκόπτουσι ταῖς περιόδοις καὶ τοῖς (τ)έχνης (καὶ διδασ)καλεί(ον) ῥητορικοῦ π(ρο)σ-
30 βάλλο(υσι)ν.“ γελοῖον μὲν τὸ ν(ῦ)ν λέγειν προσκόπ(τ)ειν Ἀθηναίους τούτοις. etc.

122 Philodemus de rhetorica Vol. II p. 220 Sudh. λέγειν, ἀ(λλ' ἐ)ἰσὶν (καὶ) φιλόσοφοι, (οἷστ)ισιν ἔθος ἐστὶν φλυαρεῖν ὥσπερ σοὶ καὶ Κριτολάωι, σαφῶς λέγοντος ἄκουσον· „ἢ γ' ἐνπειρία τῶν πολιτικῶν
35 ῥητόρω(ν), τὸ συνέχον ἔχου(σα) κεί(με)νον ἐν εὐκαιρίας στο(χασμ)ῶι καὶ διδάσκει πολ(λά)κις μὲν ἐ(κ)τείνειν μα(κρ)οὺς λόγους, πολλάκις δὲ βα(ι)ά τινα διαλεχθῆναι, πο(λλ)άκις δὲ μὴδὲ διαῖρα(ι) τὰ (χεῖλ)η.“ παρα(ι)ρούμενος οὗ(ν ἐκ) τῆς ἐπιστήμ(ης) καὶ τ(ῆς) ἐνπειρίας (τὰ)

1 τα... es pap. 5 dubium Philodemi haec sint an Diogenis. antecedit tribus versibus nominis vestigium: Διογ... 19 ὑπὸ scripsi, ἀπὸ pap. 36 οσ... πωι καὶ N στο... σωι ΑΛΙ Ο στ... ο. ΙΘΗΑΙ legit Sudh.

μάλιστα παρα(διδό)μενα, (ἐ)πεὶ καὶ τινὲς ἀστοχοῦσιν, αὐτὸ(ς) γε-
λοι(ός) ἐστιν.

123 Philodemus de rhetorica Vol. II p. 220, 25. „ἀλλ' εἰ δύναν-
ται συλλύσαι πόλεις καὶ συμμάχους ποιῆσαι, γνωρίμους δια(φερο)-
μένους καὶ (γ)υναι(κα) πρὸς ἄνδρα (σ)τασιά(ζουσιν) ἢ ἐραστ(ήν) πῶς 5
οὐχ οἷοί τε διαλλάτ(τειν) πρὸς τ(ὸν) ἐρώ(μεν)ον καὶ πῶς ἄ... | ...
ε(σθαι) φιλίαν; τ(ῆς) γὰρ αὐτ(ῆς) ἐ(στιν) ἐνπειρί(ας) εἴ(να) πρὸς ἕνα οἰ-
κειῶσαι κα(ὶ) πλήθ(η), καθάπερ τῆς αὐτ(ῆς) ἐνπειρί(ας) μίαν λύραν πρὸς
ἐ(τέ)ραν σύμφωνον ποιῆ(σαι) καὶ πολλὰς πρὸς πολλὰς.“

124 Philodemus de rhetorica Vol. II p. 224 Sudh. „καὶ μὴν νῆ 10
Δία, φησίν, εἴ(ς) ἢ οὐδ(εῖς) μνημονεύεται τούτω(ν) πεπεσβευκῶς ἐπὶ
(τῷ) συμφέροντι τῆς πατρίδος.“

p. 225. „ἀλλ' οὐδ(ὲ) εἴς, φησίν, ἱστορή(τ)αι τούτων πολίτης ἀγα-
(θὸς) γενόμενος.“

col. XX. πολίτου πολιτικός . . α | . . νητα . δαίος, εἰ δὲ π(ολιτικ)όν, 15
οὐ μόνον, φήσ(ω), τῶν ῥητόρων ἀλλὰ καὶ τῶν τ(ὰς) πόλεις κατοικούν-
των οὐκ ὀλ(ίγοι) χωρὶς φιλοσο(φί)ας ἄνδρες (γεγ)όνασιν πολι(τι-
κοί· οἱ) μὲν γὰρ ἄφ(ρ)ονες πάν(τες) εἰσὶν ἄθλιοι, χρηστ(ὸς) δ'
οὐδὲ εἴς οὐδ(ὲ) ἡμερος (οὐ)δὲ φιλόπα(τρ)ις οὐδὲ τὰς ἄλλας) δημώ-
δεις ἀρετὰς ἔχ(ω), μὴ τι δ(ὴ) τ(ὰς) τελε(ί)ους. καὶ | προσε(ν)ηνεγμέ- 20
ν(ων) τῶν τοιούτων ἐκ φύσεως (τινα) καὶ ἀγωγ(ῆς), ἐσ(τ)αι σ(υν)-
δεδομέ(νον) τὸ χωρὶς φιλοσο(φί)ας (πολιτικ)οὺς δύναι(σθαι) γενέσθ(αι)
τινάς· ὥς τε πῶς πολι(τικ)ὸς οὐκ ἐσ(τ)αι ῥήτωρ χω(ρὶς) φιλ(οσο)φίας;

125 Philodemus de rhetorica Vol. II p. 226 Sudh. „ὅθ(ε)ν) μὲν
μ(ὴ) κ(α)λῶς προστ(ή)σεσθαι τὸν ῥήτορα τῆς πατρίδ(ος), κἂν ἔχη τὴν 25
ἐνπειρίαν, ἄνευ φιλοσοφίας λέγο(μεν).“ — Πε(ρι)κλῆς τοίνυν, ὃν
(ἐφη) ἀνεκτότατον γε(γ)ονέναι τῶν ἄλλων ῥητόρων, ὅτι Ἀναξ-
γόρου καὶ (ἄλλων) τινῶν ἤκουσεν, φι(λοσόφ)οις μὲν ἴσως παρέβαλε,
Στωϊ(κ)οῖς δ' οὐδ(α)μῶς, ἀλλὰ κα(ὶ) τ(ὰς) ἐναντίας ἐσ(χ)ηκ(όσιν) δόξας
ὑπὲρ τῶν ὀλ(ων)· μόνον δὲ (κα)τὰ Διο(γέ)νην ἢ Στωϊκ(ή) (π)οιεῖ 30
πολί(τ)ας ἀγα(θ)ούς etc.

126 Philodemus de rhetorica Vol. II p. 228 Sudh. (Ζήν)ωνος
καὶ Κλεάνθους καὶ Χρυσίππου καὶ τῶν τ(οιού)τ(ων) πάντων. ἀλλὰ
γὰρ οὐχ(ὶ) προσεδρεύειν (χρη) ἐπὶ πλέον τοῖς Διογέ(ν)ους (λόγ)οις·
καὶ γὰρ οὐτ' ἀκριβὲς οὔτε . . | τ . . . τι (γρ)άφων (φαίνε)τ(αι) etc.

1 ΓΕΙ pap. || ΤΙΝΟC pap. verba allata non sunt Diogenis, sed alius philo-
sophi. quae affert Philodemus ut Diogenem refutet, qui ἐκκαιρίας στοχασμῶν
in rhetorica desideraverat. 5 ἐραστήν] ΛΟΥ pap. 18 ΛΑΟ . . ΑΡΑΕ . ΟΙΤΕ
(vel CE) pap. supplementa haud pauca incerta sunt neque sententia satis in-
telligitur. 24 ὅθ(ε)ν) μὲν vix sanum, quamquam aliter suppleri non potest.